ECHOES OF HOMELAND — Lithuanian Weekly

AIDAI TĖVIŠKĖS

Registered at G.P.O. Melbourne for transmission by post as a pariodical

II METAI | MEDLBOURNE, 1957 m. LIEPOS 4 d. | NR. 25 (70)

DĖDĖS SAMO SVENTE

● Š.M. LIEPOS M. 4 D. AMERIKA ŠVENČIA SAVO 181-JĄ NEPRIKLAUSOMYBĖS DIENĄ. IŠ ĮVAIRIŲ KRAŠTŲ Į NAUJĄJĄ ŽEMĘ ATVYKĘ ŽMONĖS IŠAUGO Į PASAULIO PIRMAUJANČIĄ TAUTĄ. VERDAMI PAŽANGĄ IR MOKSLĄ ATSIREMDAMI Į DIEVO ĮSAKYMUS IR ŽMOGAUS PRIGIMTĮ, AMERIKIEČIAI TAPO LAISVĖS HEROJAIS.

● PAVERGTIEJI IR LAISVIEJI LIETUVIAI SU GILIA PAGARBA IR NUOŠIRDUMU SVEIKINA AMERIKĄ JOS TAUTINĖS DIENOS PROGA IR LINKI SEKMINGAI VADOVAUTI PASAULIUI GRUMTYNĖSE UŽ LAISVĘ.

Nedaug kam yra žinoma, kad Amerikos pravardžiavimas Dėdė Samu pirmą kartą buvo panaudotas jau 1812 metų kare, skaitant "U.S." inicialus žodžiais "Uncle Sam". Nuo 1870 m. pasirodo pirmosios Dėdės Samo karikatūros: malonus, besišypsantis su ilgais bakenbardais dėdė, apsirengęs Amerikos tautinių spalvų raudonos, baltos ir mėlynos drabužiais ir cilinderiu ant galvos.

POLITINĖ APŽVALGA

Dėdės Samo karikatūra atskleidė vieną charakteringiausių amerikiečio bruožų — dosnumą. **Šiuo metu, amerikoniškasis dosnumas tvarkomas kongreso ir skaičiuojamas milijardinėmis dolerių sumomis ir vadinamas užsienio pagalba.** Amerika iškėlė į tokias aukštybes jos gyventojų drąsa, veržlumas, ištvermė ir laisvės vertinimas. Kurias vertybes Amerika gerbia gražiai nusako jų pasirinktos vėliavos spalvų derinio prasmė: "Mes **imame žvaigždes iš dangaus, kalbėjo Vašingtonas, raudoną iš mūsų motinos krašto, atskirdami jas baltais tarpais, pažymima, kad mes nuo jos atsiskyrėme. Baltuožai turi vesti į gerovę atstovaujančią laisvę".** Kiek tiksliau tas pačias mintis išreiškė ir dabartinis prezidentas Eizenhoveris savo antrosios kadencijos įžanginėje kalboje: "Pirma viso ko mes ieškome galingojo Dievo palaimos mūsų dirbančiai tautai. Mūsų širdžių viltys tesužadina giliausias maldas mūsų tautoje". Toliau prezidentas retoriškais paklausimais išsako amerikiečių tautos siekimus.

"Ar galime pasiekti teisingumo nebūdami teisūs?

Ar galime turėti vienybę nesilaikydami pagrindinių principų?

Ar galime būti stiprūs neturėdami tautinės ambicijos?

Ar galime mes, sąryšyje su visa žmonija žemėje, skelbti tiesą netarnaudami teisingumui?"

Įdomu, kad amerikiečiai, nors labai staigūs ir greitai pasiduoda kraštutinumams, nuolatos stengiasi pilnai laikytis šių dėsnių, kurie slypi tautos gelmėse. 1940 m., komunizmui plintant Amerikoje, kongresas priėmė Smith įstatymą, kurs draudžia 1) propaguoti jėgos priemonėmis nuvertimą vyriausybės, 2) organizuoti grupes tokių, kurie propaguoja jėgos priemonėmis vyriausybės nuvertimą, 3) priklausyti žinant tikslus tokiai organizacijai. Š.m. birželio 17 d. vyriausias teismas šešių prieš vieną balsų dauguma išaiškino, kad Smith įstatymas yra priešingas konstitucijai ir žymiai suvaržė priešamerikoniškai veiklai tyrinėti komisijos veikimą. **Demokratija gina ne tik savo pačios teises, bet ir jos priešų. Tai jos silpnoji, bet drauge ir pati stipriausioji pusė.**

Karaliskojo liuto Imperija

TUOJAUS PO ANTROJO PASAULINIO KARO BUVO **LAUKIAMA,** KAD.. DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IMPERIJA SUBYRĖS... BETGI.. KARALIŠKASIS.. BRITŲ LIŪTAS.. IŠLAIKĖ SAVO DIDYBĘ IR PO IMPERIJOS VĖLIAVA FORMUOJA TAUTŲ BENDRUOMENĘ SU KURIA SKAITYTIS TURI NETIK AMERIKA, BET IR SOVIETINIS BLOKAS.

Šiuo metu Londone vyksta Britų Commonwelth premjerų konferencija. Ši konferencija, dalyvaujančių tautų ir jos darbotvarkės požiūriais yra vienas nuostabiausių moderniosios politikos atradimų. Konferencija yra laisvas nuomonėmis pasikeitimas, be įpareigojančių nutarimų, be balsavimo kelių formuluotų rezoliucijų, be griežtos politinės linijos nustatymo.

Tokiu keliu Britaniją privertė eiti netick tolerancija iš jos pavaldinių tapusioms nepriklausomoms valstybėms, kiek sveikas valstybinis nujautimas: **geriau yra silpni ryšiai už nebuvimą jokių ryšių.**

Britų imperijos narius jungia tik bendras vardas ir ekonominiai sterlingo bloko saitai. Konferencijoje dalyvauja: trys afrikiečiai, Indija, Pakistanas, Ceilonas, Australija, N. Zelandija ir Kanada. Tarp šių Commonwelth premierų yra netik didelių skirtumų, bet ir visiškai neišsprendžiamų problemų, kuriuos kiekvienu momentu gali išsiveržti karu, pavyzdžiui, tarp Indijos ir Pakistano. Toliau trys afrikiečiai atstovauja kiekvienas kitokią sistemą: Unijos valstybė atsiovauja respublikonizmą su ką tik įvestu juodukų atskyrimu, Ghana — tautinį afrikiečių asvarankiškumą ir Centrinė Afrika — juodukų ir europiečių federaciją.

Pakistanas ir Ceilonas yra atviri, į komunizmą linkę, neutralistai. Artimiausi ir ištikimiausi britams australai, naujieji zelandiečiai ir kanadiečiai. Tačiau ir šie kas kart daugiau žvalgosi į Amerikos pusę iš kurios jie tikisi ginklų ir karinės bei ekonominės paramos, kurios Anglija negali suteikti.

Nežiūrint visų šių trūkumų Commonwealth tautos jaučiasi esančios sujungtos ir nė viena šių valstybių nenori pasitraukti iš Londono įtakos. Ilgi metai sukūrė tarp imperijos tautų natūralius ekonominius ir kultūrinius ryšius, kurių staigus nutraukimas būtų visiškai nenaudingas pačioms tautoms. Iš kitos pusės Londonas daro visą ką tik gali, įkad patenkintų Commonwealth tautų norus. **Reikšminga yra tai, kad Anglija nepadarė jokio sprendimo Rusijos, nusiginklavimo, įsijungimo į Europos bendrosios rinkos sąjungą nepasitarusi su premierais.** Tik po šio pasitarimo Anglai galutinai suformuluos savo tolimesnės politikos kryptį. Šitokia taktika yra jų interesų pagerbimas ir sustiprinimas su jais ryšių. Šitokios formos Commonwealth galės išsilaikyti ir tarti savo žodį pasaulio poltiniuose sprendimuose.

MIRĖ ŠALE VYSKUPAS A.A. J. EKSEC. RICHARD RYAN. Jo Ekselencija vyskupas Ryan buvo konsekruotas 1923 m. Geraldton vyskupu, W.A. Nuo 1926 m. buvo Šale vyskupu. Praėjusiais metais atšventė savo auksinį kunigystės jubiliejų.

Neuzmirsimo Valandos

SYDNĖJUS. SEKMADIENĮ, BIRŽELIO MĖN. 16 D. BUV. POLITINIŲ KALINIŲ S-GOS AUSTRALIJOS SKYRIUS SURUOŠĖ TRAGIŠKŲJŲ BIRŽELIO MĖNESIO ĮVYKIŲ, MINĖJIMĄ. IŠKILMINGOS PAMALDOS BUVO ATLAIKYTOS ST. BENEDICTS PARAPIJOS BAŽNYČIOJE BROADWAY. MINĖJIMAS VYKO TOS PAČIOS PARAPIJOS SALĖJE.

UNIFORMUOTI SKAUTAI SU VĖLIAVOMIS DALYVAVO PAMALDOSE ORGANIZUOTAI. BAŽNYČIOJE BUVO GRAŽIAI PAPUOŠTAS SIMBOLINIS KARSTAS, ANT KURIO VAINIKUS SUDĖJO SKAUTAI IR SAVAITGALIO MOKYKLOS MOKINIAI. PAMALDOSE PAKILIAI IR DARNIAI MINĖJIMO NUOTAIKĄ PARYŠKINANČIAS.. LIETUVIŠKAS.. GIESMES GIEDOJO CHORAS "DAINA".

Sydnėjaus lietuvių kapelionas **kun. P. Butkus** savo pamoksle iš širdies plaukiančiais žodžiais kalbėjo apie mūsų tautos tragediją ir jai daromas skriaudas. Mus tremtinius, atsidūrusius svetimuose kraštuose jis palygino su bibliniu Juozapu, kuris buvo brolių parduotas į svetimą šalį ir kuris, įsikūręs svetimoje žemėje, išgelbėjo savo giminę nuo bado. Ir mums gyvenantiems laisvuose pasaulio kraštuose tenka pareiga gelbėti nuo bado ir skurdo vargstančius savo brolius Sibiro ištrėmime ir okupantų apiplėštoje ir nualintoje tėvynėje. Rusai įsileidžia į Lietuvą paramos siuntinius dėl trijų priežaščių: 1) **muito mokesčiais jie patys sau surenka dideles sumas pinigų, 2) iš užsienių ateinanti pagalba palengvindama lietuvių vargą apmalšina krašte kylančius nepasitenkinimo balsus ir 3) siųsdami daugiau siuntinių į Lietuvą tremtiniai mažiau aukoja Tautos Fondui ir kultūriniams reikalams — tuo būdu silpninama tremtinių kultūrinė ir rezistencinė veikla užsieniuose.** Yra skaudu, kad remdami savo brolius, mes priverstinai turime remti ir bedievišką valstybę, tačiau tikėkimės jog Dievas neleis, kad mūsų tokiu būdu išplėšiami pinigai išeitų jai į gerą. Dėl didelių muito mokesčių mes turime protesto laiškais kreiptis į laisvųjų pasaulio valstybių politikos vyrus prašydami, kad jie prieš tą neteisybę pakeltų savo protesto balsą tarptautinėje ploimėje ir reikalautų, kad tas dalykas būtų pakeistas. Kad neišsipildytų pavergėjų viltys susilpninti mūsų veiklą užsieniuose mes ir šelpdami savo brolius **turime nenuostoti aukoję Tautos Fondui ir kultūriniams reikalams.** Rusai per savo pagelbininkus sudarinėja sąrašus lietuvių gyvenančių užsieniuose. Sudarykime ir mes šventuosius sąrašus į Sibirą ištremtųjų ir pagalbos reikalingųjų mūsų brolių ir, užmiršę tarpusavio nesutarimus, organizuokime platesniu mastu pagalbą Sibire vargstantiems tautiečiams.

Neužmirškime dvasios ginklų ir dvasinės pagalbos mūsų broliams. Vykdydami Šv. Panelės Marijos, pasirodžiusios Fatimoje, reikalavimus **darykime atgailą, kalbėkime rožančių, eikime šventų sakramentų, kad išsipildytų Jos pažadėjimai, kad Rusija atsiverstų ir pasaulyje įsiviešpatautų tikroji taika. Tada ir Lietuva susilauks šviesesnių laikų.**

Po Šv. mišių prie simbolinio kapo už išvieštuosius mirusius ir žuvusius buvo atgiedota Libera.

MINĖJIMAS

Minėjimo salės scenoje uždangai pasitraukus į šalis, žiūrovų žvilgsnius patraukė didelis Lietuvos žemėlapis su raudonais batų pėdsakais ir išvartytais kryžiais jame. Skersai žemėlapį nupieštas didžiulis kryžius su jame įrašyta deportacijų data. Žemai gėlėmis papuoštas kapas prie kurio su gedulo kaspinais perjuostomis vėliavomis garbės sargyboje stovėjo skautai.

Minėjimą atidarė Buv. Politinių Kalinių Są-gos Australijos skyriaus pirmininkas p. **Pr. Sakalauskas.** Tylos minute pagerbus žuvusiuosius, nuoširdžią kalbą pasakė ALB-nės Krašto Valdybos pirmininkas p. **adv. St. Kovalskis.**

Priminęs deportacijų dienas, kalbėtojas pabrėžė, kad buvo tremiami nevienos kurios nors partijos ar kurio nors vieno luomo žmonės. Buvo tremiami inteligentai ir bemoksliai, turtingieji ir paprasti darbininkai. Jų visų buvo bendra žymė, kad jie buvo lietuviai. Lietuvius į Sibirą tremia nebe nuo šiandien. Per paskutinį šimtą metų trėmė caro valdžia, tremia ir komunistinė vyriausybė. Pačių rusų paskelbti statistikos daviniai rodo, kad dabar Lietuvoje yra 2.800.000 gyventojų. Nepriklausomoje Lietuvoje su Klaipėda ir Vilniaus kraštu buvo trys milijonai gyventojų. Tuo būdu dabar Lietuvoje trūksta apie 200.000 gyventojų. Reikia neužmiršti, kad į dabartinį Lietuvos gyventojų skaičių įeina ir atėjūnai rusai, kurie kolonizuoja kraštą. Dėl to sunku yra pasakyti tikrą skaičių kiek mūsų brolių yra ištremta į Sibirą. Argi trijų milijonų tauta yra pavojinga iki dantų ginkluotiems rusų raudonosios armijos milijonams? Taip, lietuviai yra pavojingi, nes jie taip tvirtai yra įaugę į savo žemę, kad niekas nepajėgia jų išrauti. **Kaip nukirstas medis, kad išleidžia atžaugas ir nemiršta, taip ir lietuvių tauta.** Praeitame šimtmetyje Europos mokslininkai tyrinėjo lietuvių kalbą kaip išmirštančios autos kalbą. Bet tauta nemirė. Ji atsigavo ir atkūrė savo valstybę, išugdė savitą tautinę kultuura.

Savo kalbą Krašto Valdybos pirmininkas baigė kviesdamas visus į vienybę. **"Tautoje negali visi būti vienodai turtingi, visi vienodai mokyti ar turėti tuos pačius įsitikinimus, bet vienas dalykas visiems lietuviams bendras— tai lietuviškas kraujas. Tas lietuviškas kraujas ir čionai mus visus jungia.** Dėl to tuose dalykuose, kurie liečia lietuvybės išlaikymą ir Lietuvos reikalus, pamiršime visus savitarpio skirtumus ir būkime tiktai Lietuviai.

Trumpą bet gerai paruoštą meninę programą atliko Camperdowno savaitgalio mokyklos mokiniai, vadovaujami savo mokytojų ponios **Savickienės** ir panelės **Bernotaitės.** Jie atliko melodeklamaciją "Leiskit į tėvynę" ir sutartinai padainavo keliais daineles. Dainos praskambėjo drąsiai ir darniai. Ypatingai publikai patiko patys mažieji 4-5 metų pupos, padainavę "Pučia vėjas". Mokiniai **Šidlauskaitė,** ir **Savickas** paskambino pianinu. Eilėraščius deklamavo **Jūraitytė, Šidlauskaitė, Saviskas** ir **Jūraitis.** Mokinių pasirodymas buvo baigtas mergaičių plastinio šokio dalykėliu "Motulė mane barė", kuriam pianinu skambino **D. Grosaitė,** o solo partiją pašoko **A. Meiliūnaitė.**

Minėjimas buvo užbaigtas Tautos Himnu. Minėjime dalyvavo apie 200 tautiečių.

J.A.J.

Katalikiskos Spaudos Menuo

Kiekvienais metais vienas mėnuo yra skelbiamas katalikiškos spaudos mėnesiu. Kaip praėjusiais, taip ir šiais metais LIEPOS mėnuo Australijoj tebūne LIETUVIŠKOS KATALIKIŠKOS SPAUDOS MĖNUO.

Australijoje turime du lietuviškus katalikiškus laikraščius: Adelaidėje kun. dr. P. Jatulis leidžia rotatoriumi spaudžiamą "Šventadienio balsą", Melbourne A.L.K. Federacijos Valdyba leidžia "Tėviškės Aidus". Pirmasis yra skiriamas Adelaidės lietuviams, daugiau vietinio informacinio pobūdžio, o antrasis — spaudžiamas spaustuvėje, didelio formato ir skiriamas visos Australijos lietuviams katalikams.

Kiekvieno laikraščio leidimas yra surištas su dideliu pasišventimu, darbu ir išlaidomis. Piniginis atlyginimas, kurį skaitytojai skiria už laikraštį, tėra tik dalelė atlyginimo, kuris vos padengia būtiniausias leidimo išlaidas, bet laikraščio redagavimas, paruošimas išsiuntimui ir visas kitas darbas tėra tik dalinai skaitytojų teapmokamas. Prie laikraščio todėl be atlyginimo dar daug žmonių, ypač dėlto, kad skaitytojų skaičius nėra didelis, o laikraštį norime padaryti prieinamą kiekvienam skaitytojui. Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos Valdyba deda visas pastangas, kad "Tėviškės Aidai" tikrai būtų geras laikraštis, geras ne vien tik savo turiniu bei išvaizda, bet taip pat turėtų ir gerą materialinį pagrindą. Visą tai įmanoma ir priklauso ne vien tik nuo leidėjų pastangų, bet ir nuo visų Australijos lietuvių katalikų moralinės ir materialinės paramos. Pradžia jau padaryta gera, — įsigytas linotipas. Federacijos Valdyba nori šiemet nupirkti spausdinimąją mašiną ir įrengti pilną spaustuvę. A.L.K. Federacijos Valdyba, skelbdama liepos mėnesį lietuvių katalikų spaudos mėnesiu, kreipiasi į visus gerbiamus kapelionus, katalikų organizacijas ir jų narius bei visus lietuvius katalikus ir maloniai prašo:

1. Gerbiamus kapelionus — per lietuviškas pamaldas bažnyčiose kur galima, padaryti bent vieną rinkliavą ir skirti "Tėvyškės Aidams".

2. Katalikiškas organizacijas — didesnėse vietovėse suruošti kultūrinį parengimą ar spaudos balių ir pelną skirti Katalikų Spaudos Fondui.

3. Visus lietuvius skaityti, platinti ir remti Australijos lietuvių katalikiškąją spaudą. Surasti naujų "Tėviškės Aidų" prenumeratorių kaimynų, pažįstamų ar giminių tarpe. Per liepos mėnesį susimokėti laikraščio prenumeratą. Pinigus siųsti ir laikraštį užsisakyti šiuo adresu: "Tėviškės Aidai", 18 Henry St., Kensington, Vic.

4. Remti Lietuvių Katalikų Spaudos Fondą Australijoje. Aukas pažymint, kad tai Spaudos Fondui, siųsti A.L.K. Federacijos iždininkui: Mr. J. Motiejūnas, 16 Army Ave., Reservoir, Nr. 19, Vic.

Visos katalikiškos organizacijos ir gerb. kapelionai aukotojų patogumui bus Federacijos Valdybos aprūpinti specialiais aukų lapais.

Visų ir visos pastangos ir aukos per liepos mėnesį tebūnie skiriamos lietuvių katalikiškajai spaudai!

Už pastangas, pasiaukojimą, darbą ir aukas iš anksto dėkojame.

Australijos Liet. Kat. Vederacijos Valdyba

Melbournas, 1957.7.26 d.

ATVYKO IŠ LIETUVOS Į NEW YORKĄ

Į Ameriką, New Yorko miestą iš Kauno atvyko 63 metų senutė A. Pavilanienė. Ją išsirūpino Amerikoje gyvenanti jos duktė Jadvyga. Senutė keliavo į Ameriką per Maskvą ir Stockholmą.

SVARBU MERGAITIEMS PIETŲ PERTRAUKOS POKALBIAI

Katalikų Mergaičių Sąjūdis Melbourne ruošia pietų pertraukos metu Assembly Hall, Collins Street, 12 val. 15 min. ir 1 val. 15 min. p.m. tik mergaitėms skirtus pokalbius. Kalbės Tėvas W. Walsh ir vienas gydytojas. Pokalbiai vyks penkius iš eilės pirmadienius. Pradžia birželio 24 d. Toliau liepos 1,8,15 ir 22.

Melbourniškės mergaitės, dirbančios miesto centre ir studentės, nepraleiskit progos pasiklausyti įdomių ir reikalingų gyvenimui paskaitų.

k.p.

NAUJA VADOVYBE

Į VLIKo prezidiumą išrinkti: Dr. Antanas Trimakas — pirmininku; Dr. Jonas Stikliorius — vicepirmininku ir Henrikas Blazas — sekretorium.

Į Vykdomąją Tarybą išrinkti: Jonas Glemža — pirmininku; Dr. Petras Karvelis ir J. Kairys nariais.

Į Tautos Fondo Valdybą išrinkti: Prel. J. Balkūnas, A. Devenienė, Dr. J. Budreika, P. Minkūnas ir J. Jaks-Tyris. TFV pareigomis pasiskirstys pati.

Į Kontrolės Komisiją perrinkti: Jonas Norkaitis — pirmininku, Erdm. Simonaitis nariu ir vietoje į VT įėjusio J. Kairio — Kun. Dr. Gronis nariu.

VLIKo sesija išreiškė ypatingą padėką Amerikos Lietuvių Tarybai už rėmimą VLIKo ir jo įstaigų veiklos finansiniai ir moraliai ir už nuolatinį bendradarbiavimą Lietuvos laisvinimo darbą dirbant. Taip pat VLIKO sesija išreiškė padėką visoms lietuviškoms organizacijoms ir lietuvių visuomenei visame pasaulyje, rėmusiems ir remiantiems VLIKą jo pastangose išlaisvinti tėvų žemę iš bolševikiško okupanto ir atkurti nepriklausomą demokratinę Lietuvos valstybę.

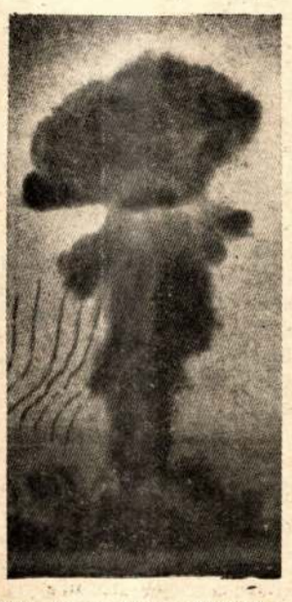

Taip atrodo išsprogdinta atominė bomba, kuri sukelia milžinišką radio aktyvių dulkių debesį. Ar pavyks sustabdyti šio baisaus ginklo gamybą ir naudojimą, dėl kurio įtemptai kovoja Rytai ir Vakarai?

TĖVIŠKĖS AIDAI

SAVAITRAŠTIS

Leidžia Australijos Lietuvių Katalikų Federacija

Laikraštį tvarko Redakcinė Komisija. Redaktorius — kun. dr. P. Bačinskas, Catholic Presbytery, Hardy st., West Preston, Vic. Tel. JU2586.

Prenumeratos kaina metams £3. Kituose kraštuose $5. Atskiras numeris 1/6. Prenumeratą adresuoti: "Tėviškės Aidai", 18 Henry st., Kensington, Vic. Administr. telf. FF2355. Skelbimai už skilties colį 8/.

Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija stra psnius ir korespondencijas taiso savo nuožiūra.

Kencianti Baznycia

Lietuva

POF. PR. DOVYDAITIS buvo tikrai ištremtas į Sibirą, kur buvo įšventintas į kunigus ir dvasiniai aptarnavo ištremtuosius tautiečius.

Kunigystės šventimus jam suteikė ten pat ištrėmime esantis lenkų vyskupas. Prof. Dovydaitis nepakėlė sunkių tremties sąlygų ir mirė. Jis palaidotas Rešioty. Ten pat palaidotas ir prof. Iz. Tamošaitis. Dar gyvas tebesąs dr. K. Ambrozaitis.

GRĮŽUSIEJI IŠ SIBIRO KUNIGAI. Kan. J. Juodaitis, buvęs Telšių Kun. Seminarijos profesorius grįžo į Lietuvą atlikęs bausmę. Jis paskirtas vikaru į Palangą. Kun. J. Danys, buvęs Linkuvos klebonas grįžo ir apsigyveno Pamušyje. Kun. Juozas Mikelionis, buvęs Panemunėlio klebonas grįžęs iš Sibiro apsigyveno Utenoje. Jezuitas tėvas Antanas Simonaitis S.J., grįžęs iš Sibiro vikarauja šv. Petro ir Povilo bažnyčioje, Vilniuje.

TĖVAS AUGUSTINAS DIRVELĖ, O.F.M. buvęs pranciškonų provincijolas ir Šv. Antano Kolegijos Kretingoje steigėjas, vienas pirmųjų tremtinių į Sibirą mirė kalėjime 1943 m.

DIRBA PARAPIJOSE. Gautomis žiniomis iš Lietuvos Kaimelio parapijoje klebonauja kun. Krizantas Juknevičius, Sudarge — kun. P. Valatka, Gelgaudiškyje — kun. A. Balčiūnas ir kun. Staškūnas, kurs praėjusią žiemą nusilaužė koją ir tuo tarpu negali vaikščioti, Truskavoje — kun. Povilas Drumžlys, Panemunyje, Rokiškio apskr. — kun. Augustinas Liepinis, Batakiuose, Skaudvilės rajone — kun. J. Ruibys.

LIETUVOJE MIRUSIEJI KUNIGAI: Kun. J. Burneika, buvęs Kauno Prisikėlimo parapijos vikaras, kun. A. Baškus, palaidotas Tūbinėse, netoli Šilalės.

KLAIPĖDOS PARAPIJOS KLEBONU yra kun. L. Povilionis, turįs kelius vikarus. Jis rūpinasi naujos bažnyčios statyba.

KAUNO KATEDRA, atrodo, yra uždaryta, nes ja dabar laikoma Švč. Trejybės bažnyčia Senamiestyje. Nebaigtoje statyti Prisikėlimo bažnyčioje baigiamas įrengti radijo fabrikas, kuris būsiąs "pajėgiausias visame Pabaltyje".

POETO MAIRONIO SESUO Marcelė Maciulevičiūtė, ilgą laiką šeimininkavusi savo broliui prelatui, tebėra gyva ir gūvi, nors jau sulaukusi 93 metų amžiaus. Ji vaikščioja dar be lazdos. Jos sesuo, ištremta į Sibirą mirė.

NAUJI TRĖMIMAI LIETUVOJE, ypač Kaune ir Vilniuje buvo įvykdyti praėjusių metų lapkričio ir gruodžio mėn. Suimtieji Sibirą pasiekė per 57 dienas. Tuo metu laiškai iš Lietuvos buvo naramūs. Juose buvo minima apie vėjus, šaltį, pūgas ir t.t.

GAUNAMI LIUDIJIMAI. Keli Vakaruose gevenantys lietuviai, kuriems buvo reikalingi vedybų metrikai, parašė savo parapijos klebonui, kad juos atsiųstų. Po kurio laiko gavo metrikus pasirašytus klebono ir patvirtintus bažnytiniu antspaudu.

VILKAI AVIES KAILYJE. 1956 m. į Lucką ir Kijevą atvyko tūlas Ignacy Wysoczunski, kuris pasivadino vyskupu ir gyrėsi turįs Šv. Tėvo palaiminimą. Jis buvo apsirengęs vyskupiškais rūbais ir turėjo ant krūtinės kryžių. Tačiau kunigai atpažino jį. Jis buvo atkritęs nuo Bažnyčios ankščiau ir kunigai jo nepripažino vyskupu. Tariamas vyskupas išvykdamas iš Lucko ir Kijevo visaip plūdo Šv. Tėvą ir kunigus. Kunigams ir tikintiesiems šis vilkas avies kailyje pridarė daug nemalonumų. **(Žibintas)**

ARKIVYSKUPAS O'BRIEN IR AKLAS BROLIS O,NEILL už

nuopelnus mokslui ir auklėjimui pagerbti karalienės gimimo dienos proga suteikiant jiems aukštus titulus.

Isveztuosius prisimenant

Jau daug daug gražių pavasarių nubėgo į nežinią, daug nesuskaitomų alyvų žiedelių nubyrėjo ir uždengė pėdsakus brangių asmenų, kurie žiauriausio budelio buvo išvežti negrįžtamai. Gal šį pavasarį, taip ir anuomet, žydi gražios gėlės Dubysos pakrantėse, tyliai sriuvena jos žalsvi vandenys, tik giliau įrėždami jos didingus krantus ir, išvagotame vargo veide, gali išskaityti skausmą ir neviltį . . . Nors pavasaris ir žengia Lietuvos laukais, bet nesigirdi ten linksmų dainelių, vaikų krykštavimų, linksmų paukštelių dainos tylesnės: Ten ašaros rieda per motinų veidus, netekusių savo vaikų, išblaškytų savo šeimų . . . Krintantys alyvų žiedeliai, vėjeliui papūtus, dengia skausmą ir sielvartą . . .

Bet leiskite man grįžti dar kartą Dubysos pakrantėn, nors valandėlei nušluostyti praeities dulkes, nuvalyti nubyrėjusius lapus ir atidarius gražiausios vaikystės dienų duris, sugrįžti namo, sugrįžti pas tuos, kurie buvo ištremti žiauruųjį birželį, 1941 m.

* * *

Kas rytas saulutės ilgi spinduliai įsiskverbę per lango kamputį paglostydavo veidą ir akis. Kas rytas švelni mamos ranka pažadindavo, bet tą rudens rytą, atsimenu neužmirštamai, gal todėl, kad tai buvo pirmoji dieną mokyklon žengti. Nei mamos rūpestingai iškepti blynukai nesivalgė, tik mintis sukosi apie mokyklą. Atsimenu, per rasotas pievas bėgdama pilna džiaugsmo, mokyklon skubėdama, lyg vėjas. O toji mokykla tokia brangi ir šventa vieta tapo; nauji draugai ir malonus mokytojos veidas tapo antrieji namai. Nebuvo tai moderniški rūmai, tik senas pastatas skirtas mokyklai, palinkęs nuo amžiaus, pridengtas senų ąžuolų pavėsių. Kiek ten džiaugsmo valandėlių praleista kiek žinių gyvemui — pasemta. Bet tarpe visų tų gražių pergyvenimų ir prisiminimų, iškyla pirmosios mokytojos veidas ir jos žodžiai ir pamokymai skamba mano ausyse, po tiek daug metų. Argi ne jos lūpomis išmokau tarti pirmąjį posmą iš gražiai išmargintos knygos? Argi ne ji išmokė rašyti pirmąsias raides? Argi ne ji išmokslino mylėti paukščelius, medelius ir gerbti senus žmones? . . .

Senąją mokyklą pakeitė naujas pastatas, sužaliavo jauni medeliai, paaugo mažieji mokinukai ir palinko — mokytojos pečiai. Viskas atrodė taip miela, pavasaris ar ruduo, žiema ar graži vasara atnešdavo tuomet malonaus džiaugsmo.

Bet štai, lyg juodas šešėlis, lyg baisus vanagas atslinko mūsų brangion žemėn ir išardė visus gražiausius planus, visas gražiausias svajones. Baisus priešas suardė gyvenimą daugel šeimų, jų tarpe ir mano pirmoji mokytoja buvo išvežta Sibiran. Atsimenu kaip šiandien jos žodžius, kada ją išplėšė į dulkėtą sunkvežimį. "Nevežkit manęs, aš gal negrįšiu, bet mano meilė neges ir lydės Jus per gyvenimą".

Nudulkėjo sunkvežimis nežinomybėn, išvežė geriausius mūsų brolius ir seseris vergų stovyklon. Daugelis jų grįžo atgal tik savo mintimis, daugelis atsigulė amžinam miegui svetimos ir nemielos žemės patale.

Juodas šešėlis vis dar dengia mūsų Tėvynės padangę, verkia motinos vaikų, laukia grįžtančių, tikisi ir viltis jų kasdien gęsta . . . Išsklydo po platų pasaulį lietuviai, išgąsdinti baisaus priešo . . . Ar daug jų sugrįš?

* * *

Tegul pavasaris eina brangion žemėn, tegul vėl žydi gražiausios alyvos, tegul žydi mėlynos žibuoklės ir atneša daugiau vilties, ir gražina žemėn ramybę. Tegul tie, kurių akys nematys savo gimto krašto, ilsis ramybėje, tegul vėjelis atneš tėviškės garsus prie jų šaltų kojelių. Ir leiski, o Viešpatie, man grįžti Dubysos pakrantėn, leiski nuskinti alyvų žydinčių, ir nors mintimis padėti meilės ir padėkos vainiką Mokytojai, kuri savo meile ir pasiaukojimu išmokino mane mylėti savo žemę, ir sėlvartauti savo Tautos nelaimėmis.

Tegul ateina diena, kada vėl galėsime sugrįžti visi, nors ir pavargę ir praradę viltį, bet savo brangios Tėvynės šaukiami, turėsime jėgų užtektinai, nors ir toliausi plotai mus skirs nuo jos.

Rambyno dukra

● **Fuldos vyskupas pašventė pirmąją po 21 metų pastatytą kunigų seminariją Vokietijoje. Seminarija pavadinta Piaus X Rūmai ir pastatyta iš Vokietijos vyskupų ir tikinčiųjų aukų.**

Norintiems tobuleti

ŠVENTIEJI ŽENKLAI KRŪTINĖN MUŠIMASIS

Mišios prasidėjo. Kunigas stovi prie altoriaus laiptelių ir kartu su tikinčiais meldžiasi: Prisipažįstu Dievui Visagaliui . . . , kad aš nusidėjau mintimis, žodžiais ir darbais. Mano kaltybė, mano didžiausia kaltybė" Ir kiek kartų ištariama "kaltybė", tiek kartų žmonės mušasi krūtinėn.

Ką gi ištikrųjų tas mušimasis krūtinėn reiškia?

Šis pasaulis turėtų būti pilnas gyvybės, šviesos ir veikimo. Gyvenimas iš mūsų daug reikalauja. Pareigos, apsisprendimai, abejonės — kasdien vis nauji, kasdien vis daugiau — ir jie mums pasidaro kasdiene duona; ta pilkąja gyvenimo dalimi, kurią stengiamės kuo greičiau pamiršti. Ir kai padarom ką nors prieš Viešpaties valią — ko, pagaliau, dėl to jaudintis. Juk ir šventieji nusideda bent septynis kartus į dieną.

"Ir tu nežinai kada išmuš tavo valanda." Snaudulys lyg ir praeia. Gal ir reikėtų judintis — bet

VERKIANČIOJI SIRAKŪZŲ MADONA kurią aplankė kardinolas Višinskis, 8 birželio, išpildydamas savo apžadus. Sunkiausiose savo gyvenimo valandose jis pasižadėjo aplankyti stebuklingąją Sirakūzų Dievo Motiną ir prie jos altoriaus pasimelsti. Kardinolui laikant šv. Mišias prie stebuklingojo altoriaus dalyvavo 10.000 žmonių minia į kurių kardinolas prakalbėjo itališkai.

gi, pagaliau, rytoj dar bus kita diena.

Vėl skamba Viešpaties balsas. Šį kartą jau griežtai, įsakančiai: "Pabusk! Pažvelk į save ir pagalvok! Mesk savo nuodėmingus kelius ir daryk atgailą!" Šį karią žmogus pabunda. Jis pažvelgia į savo gyvenimą ir pamato, kaip jo dienos niekais eina. Pamato, kad jo džiaugsmas ir rūpesčiai jam laimės neduoda, gi jo pareigos — tikrosios pareigos — buvo numestos į šalį. Net savo Viešpačiui laiko neturėta. Žmogaus galva palinksta, jo lūpos šnabžda: "Mano kaltybė, mano kaltybė, mano didžiausia kaltybė", ir ranka mušasi krūtinėn. Dabar jis jau pilnai prisipažįsta — "Aš nusidėjau mintimis, žodžiais ir darbais prieš Dievą ir šventuosius". Šį kartą jo ranka vėl mušasi krūtinėn, budindama sielą didesnei atgailai, patvirtindama tą gailesį, kurį jo lūpos kalba.

"Viešpatie, nesu vertas, kad jeitum po mano stogu", — ir vėl ranka patvirtina mūsų žodžius.

Taip, kai prisipažįstame savo Tvėrėjui savo nuodėmėse, kai mes norime dėl to išreikšti savo gailestį, mes mušamės ranka krūtinėn.

"Mes, nusidėjėliai, Tavęs prašome, išklausyk, mus, Viešpatie" Ir jautresnėse akyse dažnai sublizga ašara.

Romano Guardini

VIENUOLĖS KINIJOS KOMUNISTŲ KALĖJIME. Kanados seserys vienuolės Alfonsa ir Marija Germain buvo nuteistos 5 metams kalėjimo už 2000 našlaičių "nužudymą" (Visai be pagrindo primestas kaltinimas seselėms, kad jos blogai prižiurėjusios vaikų prieglaudos auklėtinius). Prieš teismą išsėdėjo 9 mėnesius kalėjime. Kalėjime seselės kas dien dirbo batus raudonajai armijai po 14 valandų. Po 13 mėnesių kalėjimo jos buvo išvytos iš Kinijos. Ant nugaros kalinių numeriai ir užrašas: "Pietų distrikto pataisos darbai."

Kardinolo Visinskio pamokslas

Jo Eminencija atlaikė pirmas viešas šv. mišias Romoje lenkų bažnyčioje ir pasakė pamokslą.

Savo pamoksle kardinolas pabrėžė, kad Lenkijos stiprybė esanti lenkų tautos religingumas, jos patriotizmas ir gražus šeimų gyvenimas. Kalbėdamas apie bažnyčios laisves,įgytas nuo V. Gomulkos atėjimo į valdžią, jis pareiškė: "Nevisada galima pasiekti visą 100% gėrio. Bet jeigu galime gauti 70%, ištieskime savo ranką ir tikėkimės, kad Dievas prides". Prisimindamas pilgrimus prie Čenstakavos stebuklingojo Marijos paveikslo, kurių skaičius prašoko milijoną žmonių, jis nurodė, kad tai parodė lenkų tautos dvasinę stiprybę. Jo paties žodžiais tariant: "Jėga, kurios negalima matuoti jokiu mastu, bet ji yra, ir negalima jos paneigti."

Pamokslo klausė apie 500 žmonių, kurių tarpe apie 40 lenkų turistų, tačiau visi kiti buvo lenkai emigrantai. Šiems jis pareiškė: "Nors jūs ir ne visi galėsite grįžti į tėvynę, bet jūsų vaikai tikrai pamatys savo kraštą."

Įsidėmėtini Jo Eminencijos žodžiai jaunimo reikalu: "Mūsų jaunimas buvo pasmerktas tokiam dideliam ideologiniam raudonųjų spaudimui, jog atrodė, kad jaunimo žuvimas neišvengiamas. Tačiau taip neįvyko. Laisvės troškimo negalima sunaikinti. Pereitų metų gruodžio mėn. 8 d. vyriausybė išleido potvarkį, leidžiantį dėstyti tikybą Lenkijos mokyklose. Tiesa, tas tikybos dėstymas nėra privalomas. Bet tėvai to nori, ir beveik visas 100% mokinių užsirašė į tikybos pamokas. Kai aš apie tai pagalvoju, tai sakau sau: "Kas gali numatyti Dievo kelius?"

Jo Eminencija užbaigė pamokslą šiais žodžiais: "Lenkų tauta patvari, viršūnė pakeista; bet jo kamienas paliko tas pats".

K.K.

Keturi Karzygiai

Heinz L. Liepold

KREISERIO "DORCHESTER" ŽUVIMAS PAMINKLO ATIDENGIMAS VIRGINIJOJE

Platusis Vakarinės Virginijos dangus gaubia žmonių rankomis pasodintą miškelį, kurio viduryje iškyla savotiškas paminklas: iš dviejų akmeninių plokščių buvo padaryti du sparnai, siekią į aukštį. Priešais jų netolimame atstume skulptoriaus ranka padėjo keturias paprastas tiesių linijų plokšteles, kurių kertės susijungia taip, lyg viena plokštelė remtusi ant kitos. Šis pasakojimas apie keturis vyrus, kuriuos akmeninės plokštelės simbolizuoja.

Europoje karas. Toli vienas nuo kito atsiskyrę, stumiasi laivai per Šiaurinę Atlantą. Audra šluoja per laivų denius, lūžtančios bangos krenta ant laivo,trenkiasi į apsaugos bokštus ir sutįžta į plonas čiurkšles. Keli vyrai, kurie turi dirbti lauke, yra apsivilkę storais neperšlampamais rūbais. Jų akys raudonos nuo sūraus vandens.

Vilkstinė yra pakeliui iš Jungtinių Valstybių į Europą Grenlandijos ruožu. Ji vežasi kareivius ir ginklus, amuniciją, ir kitus papildomo tiekimo reikmenis. Toli priekyje, jau už kitų laivų akiračio, dideliu greičiu skuba kreiseris "Dorchester" savo laužytos linijos keliu.

Ant tiltelio komendantas žiūri į kalendorių. Teisingai, — šiandien yra 1943 metų vasario trečioji diena. Kiauliškas oras, tačiau geras. Prakeiktieji vokiečiai su savo povandeninias laivais negali jokių nuostolių pridaryti.

Būtų tikras vargas "Dorchester" turi ne tik savo nuosavą stiprią įgulą. Dar trys šimtai naujai apmokytų pionierių keliauja drauge į Angliją. Pažaliavusiais veidais, smarkių traukuliu purtomos kniurkso šios, prie jūros nepripratusios žemyno žiurkės kajutėse ir koridoriuose.

TIESIOGINIS PATAIKYMAS

Vos tik kapitonas nulipo nuo tiltelio apeit laivą, kad įsitikintų, jog viskas yra tvarkoje, kai smarkus smūgis supurto "Dorchester". Atrodo, lyg milžiniškas plieninis kreiserio kūnas šoktų truputį į šalį. Tuo pačiu akimirksniu prie kairiojo šono iškyla stulpas — tiršti dūmai, vanduo ir ugnies liežiuviai šauna į viršų.

Ir po keletos sekundžių komendantas žino, kad laivo išgelbėti nebegalima. Kreiseris greitai lenkiasi ant šono. Nė vienam akimirksniui nemažėjančiame audros staugime pasigirsta pavojaus varpelių skubus žvangėjimas. Nereikalingas yra įsakymas mašinų skyriui tuojau pat sustoti, —torpėdos pataikymas kaip tik ėjo per žemiau vandens linijos esančius kambarius, kuriuose sukasi turbinos.

Pro angas veržiasi iš baimės išblyškę žmonės. Vos išėjus ant denio, juos ištisomis grupėmis nuneša užliejantis vanduo. Laivas vis stačiau svyra į kairę pusę. Iš baimės pusiau pamišę pionierių vieneto vyrai ieško kur nors prieglobsčio, puola prie vietų, kuriose guli gelbėjimo valtys. Išmokytoji įgula vos gali išsikovoti vietą, kad galėtų nuleisti laivelius. Drąsių karininkų būrelis bando neprileisti prie panikos. Visų labiausiai "Dorchester" komendantas. Tačiau su išgąsčiu turi prityręs jūrininkas suprasti, kad tik nedidelė įgulos dalis išeis iš čia gyva.

Tokiame ore niekas nesitikėjo puolimo. Apačioje kajutėse vyrai nerūpestingai pasidėjo plaukimo liemenes į šalį. Ir pirmosios baimės apimtas vos vienas kitas buvo pagalvojęs užsidėti šį gyvybę išgelbstantį dalyką. Mirties pavojaus akivaizdoje, dabar visi apie tai galvoja; dabar jie nori dar kartą nubėgti žemyn, nori atsigabenti, kas pražiopsota.

VALTYS SUSKYLA

Tačiau "Dorchester" toliau nedaro taip, kaip kiti. Jau neriasi kairiojo krašto atramos į vandenį, lūžtančių bangų eilė šėlsta per laivą nuo dešiniojo krašto, burbuliuodami vandens kalnai metasi ant jau nuleistų valčių, nuplėšia jas nuo kranų. Suskaldytas medis — tai viskas, kas pasilieka iš keletos laivelių dešiniajame laivo šone. Du iš jų buvo prisėsti, — jūra godžiai nuryja vyrus, kurie jau buvo pilni vilties išbėgti iš šios nelaimės.

Beviltiškai siunčia radijo bangomis į erdvę SOS šauksmus puskarininkis McLeight. Junginys yra taip arti, — tik artilerijos šūvio atstume. Jie gi turi pastebėti, kad su "Dorchester" kažkas darosi! Kad tik jie artyn atsisuktų, kol dar nėra per vėlu . . .

Pagaliau atsiliepia naikintojas "YPSILANTI". Pažada skubią pagalbą. Tačiau tuo pačiu akimirksniu, kai radijo puskarininkis girdi linksmą žinią, galingas smūgis sviedžia jį į sieną. Su kiekvienu pasistumėjimu "Dorchester" vis labiau krypsta į kairįjį šoną. Tilteliai, patrankų bokšteliai, keltuvai kabo pusiau vandenyje.

Atsidarė pragaras. Didelis oro spaudimas laivo viduje verčia langelius atšokti kaip šampano kamščius. Šen ir ten pro išėjimus šnypščia garas. Skambantys šauksmai susimaišo su gamtos siautimu.

Bet vienintėlė vieta ant skęstančio laivo yra tapusi ramybės centru, atsarginiu ir tyliu atsidavimu nenukreipiamam likimui. Ten, kur storos inkaro grandinės išeina iš denio skylių, ten stovi keturi vyrai. Prieš tai jie su didžiausiu skubumu padėjo nugabenti keletą sužeistųjų į likusias valtis, perrišo žaizdas ir sustabdė baimės plitimą. Jų rankos yra kruvinai sudraskytos, iš jų juodų apsiaustų yra likę tik apie kūnus apsivynioję skudurai. Bet tarp putų siautimo ir žmonių triūkšmo jie tvirtai skelbia savo šūkį: išlaikyti ramybę.

KETURI VYRAI — KETURIOS MALDOS

Ir jų lūpos tuo tarpu meldžiasi, prašo Dievą pagalbos. Kiekvienas melždiasi savo būdu, — nes vienas jų yra katalikų kunigas, kurio vardas John WAŠHINGTON. Antras yra žydų rabinas, — tai Alekxander D. GOODE. Gi kiti du, George L. Fox ir Daniel A. Polding, abu yra evangėlikų pastoriai.

Vidinis tikėjimas ir tylus karžygiškumas yra jiems bendras. Nes visi keturi, kaip vieno žodžio paveikti, nusiima savo plaukimo liemenes, kai jie pamato, kad neturį gelbėjimosi liemenių šeimų tėvai yra atiduoti tvanui. Vyrai, į kurių rankas šie keturi bruka liemenes, svyruoja. Betgi nesavanaudiškumo švytėjimas jų akyse yra daugiau kaip kvietimas, — tai yra įsakymas. Ir taip nušoka per laivo šoną keturi kareiviai, devį tas plaukimo liemenes, kurios galėjo išgelbėti gyvybes keturiems dvasiškiams.

Donchester" skęsta greitai. Kojos niekur neranda atramos. Rabinas, pastoriai ir kunigas tvirtai susiriša virvės gabalu. Nesiliaujamai jie teikia paguodą mažam būreliui, kuris, susirinkęs apie juos, laukia išgelbėjimo. Kiekvienas savotišku būdu. Tačiau iš visų keturių kalba pasitikėjimo balsas, taip pat nors pagalba ir neateitų laiku. Jie prikalba žmones išdrįsti šokti į vandenį, nes ten yra didesnė išsigelbėjimo viltis.

IŠSIGELBĖJIMAS PASKUTINĖJE MINUTĖJE

Juodi dūmai nusitęsia per "Dorchester" Naikintojas "Ypsilanti" negali būti toli. Komendantas, kuris su keturiais dvasiškiais iki galo eina savo pareigas, šliaužia į laivo užpakalį, bando kažką pamatyti. Taip, — naikintojas sukinėjasi 200 ar 300 metrų atstume nuo skęstančio kreiserio. Laiveliai yra nuleidžiami, tačiau audroje negali atsiplėšti nuo savo laivo. Žmonės išmeta virves nuo "Ypsilanti". Ma tosi, kaip jie užtraukia ant denio pavienius plaukikus, kurie laikėsi ant kokio medžio gabalo, ant dėžės ar ant sulūžusio irklo.

Kapitonas mojuoja, šaukia. Ir, pagaliau, patsai šoka, po to, kai jis įkalba taip pat pasiduoti keturis vyrus, kurie dar yra ant denio. Bet jie nenori griebti šio raginimo. Dar keli sužeistieji laikosi tvirtai įsikibę, kurie kažkaip ir kažkur išėjo iš laivo, — tikrai pervėlai, kad galėtų įeiti į vieną nesudaužytųjų laivelių.....

(Bus daugiau)

KA AS GALVOJU

"Mūsų Pastogėje" Nr. 22 nuomonių kampelyje "Senimas ir Jaunimas" p. S. Osinas užsipuolė mano mintis "T.A." Nr. 16. Kadangi p. S. Osinas mane puola gana karštai, tad norėtųsi ir "pagirčyti".

Sena patarlė sako: "Devynis kartus atmatuok, tada kirsk"! P. S. Osinas, atrodo, kad tematavo tik vieną kartą. Tas aiškiai matosi iš jo straipsnio turinio, kur kai kurios mintys pilnai sutampa su manosiomis. Skirtumas tas, kad jos apvilktos kitais kailiniais. Savo pasakytais žodžiais neturėjau nieko asmeniško. Nebuvo taikoma dabartiniams veikėjams, o tiems, kurie, anot p. S. Osino, yra "pavargę".

Ponas S. Osinas į mano klausimą, kur "senimas" buvo, kai jaunimo organizacijos buvo kūrimosi stadijoje ir buvo tikrai reikalingos "senių" moralinės paramos sako: "Nagi štai ką mes veikėme: mes sėdėjome namuose ir auginome jums skautukus, skautukes, ateitininkiukus". Tuo aš ir dejavau, p. S. Osinai, kad jūs teauginote mums vaikus, o šiandiena Jūs ieškote iš jaunimo vadovų, kurių neauginate ir šiandieną. Kitais žodžiais Jūs ieškote to, ko nepametėte. Jūs norite, kad jaunimo visuomenininkai išaugtų patys. Mano manymu — tai didelis reikalavimas. Be to, kaip anksčiau minėjau, jaunimas nori vienybės, O "senimas"?

NAMAI

Sydnėjuje statome net dvejus namus, o tuo tarpu, ir visus pinigus sudėję, kažin ar nors vienus gerus valiotumėm nupirkti? Prie ko mus veda tas skaldymasis? Vieni kitus kaltiname. Kiekvienas atvažiavęs rinkti pinigų namams sako: "Duok mano statomiems namams — jo neduok!" Kartais ir gana žiaurių replikų kai kas užmeta, kaip pavyzdžiui, gana dažnai nugirstu primetamą "šiukšlyną". Užteko vieną kartą vienam asmeniui tokį žodį ištarti, gal ir netyčia, o jis toje apylinkėje ir prigijo. Tai visai skaudūs reiškiniai, kurie plaukia iš "senimo" į jaunąją kartą. Tad, nenustebkite, kad ir jaunimas šalinasi panašių darbų, kurie skaldo mūsų bendruomenę. Neužteko, kad nesutarėme prie namų statybos, bet dabar einame prie politikos.

PARTIJOS

Prasidėjo suvažiavimas. Suvažiavo "seniai", rinko išrinktą valdžią (M.P. Nr. 22 "Del ko protestuojama?"). Nuo to laiko per spaudos puslapius pasipylė kaltinimai vieni kitiems. Jie persimetė ir į jaunimo eiles (kai kur). O koks žalingesnis susiskaldymas galėtų bebūti, kaip dvi padalintos opozicijos. Bereikalingi ginčiai, piktumai ir kita. Kas ką nors pasakė, parašė, padarė . . . — Jis ne mūsų partijos žmogus, pult jį! Prie ko mes prieisime, p. S. Osinai? Skaičiuokime skaičiais: Sydnėjuje turime apie 3,000 lietuvių, iš jų lieka apie 600 tų, kurie vieną kartą į metus ateina minėjiman. Padalikime dar tuos į dvi opozicijas. Turėsime dvi grupes po 300 tautiečių. Ką mes tuokart nuveiksim ir kur bepasirodysim? Atsakymas aiškus — nieko!

Taigi, nors ir pykstate, bet vėl kartosiu: "Seniai", pamirškite jaunimą, bet susirūpinkite savim ir sueikite vienybėn! "Kur du stos vis daugiau padarys!" Kai jūs visi sueisite į susirinkimą, ar minėjimą ir visos kėdės bus užpildytos "seniais", jaunimas iš smalsumo neiškęs ir tikrai susilinks į "galiorką" pasiklausyti.

Pastovės, pasiklausys ir palengva vienas po kito įsijungs į darbą.

VIENYBĖ

Parodykit, Jūs "seniai", vienybę, lietuviškos bendruomenės supratimą. Pamirškite opozicijas, savųjų skaldymą, na, ir kaip vienas Namų Tarybos žmogus sakė, "aukso aviną". Nejaugi pamiršot, kaip keikėt savo gimines sėdėdami lageryje, kad iš užsienio neužtekdinai siunčia siuntinėlių? Kai kuris savo kraujo giminę už neatsiuntimą net komunistu įtarė. Dabar esame mes panašioje padėtyje. Vietoje pasiuntimo suintinėlio savo giminei į užjūrį, mums reikia padėti savai lietuviškai bendruomenei. Prieikime vienos bendros vieningos nuomonės ir statykime stiprią bendruomenę tolimoje Australijoje. Pastatyti gerą bendruomenę imkime ir dirbkime tik su "senais" patyrusiais darbininkais, o ne "gizeliais", nenustokim vilties, kad išauš dar rytas, skelbiąs mūsų kraštui laisvę, o tada turėsim atstatyti savo kraštą vieningai sustoję petys petin. Kaip jūs galite išauginti stiprų vieningą jaunimą, jei patys neduodate vieningumo pavyzdžių?

Taigi, kai būsime vieningi, gal ir kišeniai daugiau atsidarys lietuviškiems reikalams. O dabar, p. S. Osinai, siūlote jaunuoliui sriubą viliodamas net saldainiais, kai pats nuo jų purtotės, dar sakot: "Valgyk, jaunuoli, bus tavo sveikaton".

Sakote, kad tų iškeltų akiplėšiškų kaltinimų nedrįstų ir bijau prisiimti, nes nepasirašąs tėvo pavardę.

Ponui Osinui turėtų būti žinoma, kad kiekvieną straipsnį autorius pasirašo. Originalas yra pas redaktorių. Taigi, reikalui esant, norom — nenorom turėsiu atsakyti! Neverta iš uodo daryti dramblį.

Al. Bukas

BE REIKALO

"Kas gi atsitiko, brangioji?" — užklausė pergyvenus moterėlė savo jaunavedę kaimynę.

"Mano vyras visą vakarą negrįžo namo ir aš nežinau, kur jis yra!" — verkšlendama atsako ji.

"Be reikalo liūdi, brangioji!" — paguodė ją moterėlė:

"Tu būtum dvigubai liūdnesnė, jei žinotum kur jis yra . . ."

BUŠO RADIJAS KALBA DĖDĖ PLONKUS

NEŽINOMAM PARTIEČIUI

Laimėjęs rinkimus Sydnejuj,
Ant viso svieto surikai,
Paskui, šiek tiek jau prablaivėjęs,
Patsai savęs nusigandai!

Pats kategorijom suskirstęs,
Paskelbei: tavo dauguma!
Dabar čiulpi, it vaikas pirštą
Kad duos užpakalin mama . . .

Kai šitas tave pakartojo,
Tu apšaukei jį melagiu!
— Tad, pasakyk, į kur tu joji,
Ir kaip dabar vadinies tu? . . .

PRADŽIOS PABAIGA

Akivara

LAIKAI IR PAPROČIAI

Šiai, jau tryliką metelių,
Kai pabirom po laukus,
Tačiau, kol sulauksim galo,
Mūs tautietis nepražus!

Viskas keičias, viskas mainos,
Nutautėt gali ūmai!
. . . Bet į pagalbą ateina,
čia tautiečiui papročiai!

Nors kažin kaip jį bekrato,
Naujas laikas ir mada,
Ką tautietis jau įpratęs,
Neišmuši su lazda!

Jeigu buvo jis pripratęs
Skursti dviese, su pačia,
Likęs vienas, nesikrato,
Jei tik randasi kita!

Jeigu buvo jis įpratęs
Pavėluoti į svečius,
Tai ir čia jis "demokratas":
— Visad! paskutinis bus!

Ir į kiną, ir į salę,
Į koncertą, į mišias,
Visad stipriai pavėlavęs!
(Pirmas dings, kai rinks aukas . . .)

Rengias būdavo, į puotą,
Dar anuo, laisvu laiku:
— Dovanėlė supakuota —
— Žmogus juk nebus . . . šapu

Ir dabar jis "džentelmenas",
— Prisigers, kad pilvas pliš!
Dovaną nuneš už penus:
— Juk vistiek neišvarys . . .

Ir jaunimas, nors čia augęs,
Bet lietuviška dvasia
Tėvų perduota, ji saugo,
Kad neklystų niekada!

Lietuvoj, mama dukrelę
Kai paguldė vakare,
Tai per ištisą naktelę,
Viešpataus namuos' tyla.

Papročiai — dalykas rimtas!
Skųstis čia negal' mama:
— Nes kol naujas rytas švinta,
Dukros namuose nėra . . .

Kaip nesuksi, kaip neimsi,
Bet, brolyti, niekada,
Papročių nebeištrinsi
Tu lietuviui su lazda!

Mūsų vyrai mėgo žirgą!
— Tai legenda ištisa! —
Ir čionai, net akys mirga,
Kai švytuoja uodega . . .

Ir taip prabėgo daugel metų
Daug plaukė upėm vandenų,
Visi pamiršo — tiktai retas
Dar žino bylą daktarų.

Daug seimavojo, daug kalbėjo,
Ką padaryt, kur juos padėt?
Ir rezultate prižadėjo
Senelių pensiją mokėt . . .

Kliše the Herald.

LIETUVIAI PASAULYJE

DIDŽIOJI BRITANIJA

(E) **Londone įsteigta lietuvių moterų seklyčia.** Steigiamame susirinkime gegužės 5 d. dalyvavo apie 70 moterų. Į valdybą išrinkta: pirmininkė Jurkonienė, sekretorė Mamaitienė, kasininkė Užuraitienė, valdybos narė Jurienė ir Namajuškienė.

(E) DBLS 1956 metais pajamų turėjo 1.365 svarus, išlaidų 1.140 svarų. Kartu su ankstesnių metų likučiais kasoje skyrių ir centro iš 1955 m., 1957 metams liko 562 svarai. Apyskaita tačiau ne pilna, nes ne visi skyriai centrui laiku pranešė duomenis.

(E) **Lietuvių Namai Londone** gerai verčiasi, padidėjo bruto pelnas. Lietuvių Sodyba davė pelno 220 svarų.

(E) **Lietuvis gavo patentą.** Staliui Juozui Normantui Londone suteiktas patentas už ypatingą kėdžių gamybos patobulinimą.

ITALIJA

(E) **XI-tame Tarptautinės krikščionių demokratų unijos (NEI) kongrese** Arezzo mieste, Italijoje, Lietuvos delegaciją sudarė min. E. Turauskas, kun. V. Mincevičius ir solistas St. Baranauskas. Kongreso dalyviai pagerbė visų laisvės kankinių, komunistinės priespaudos aukų atminimą ir pasmerkė žiaurias priemones, kurių dėka Sovietai išlaiko savo viešpatavimą pavergtose tautose. Konstatuota, kad komunizmas nepajėgia sukurti socialistiniu teisingumu pagrįstos visuomeninės santvarkos. Jis nesugeba žmonėms suteikti nei laisvės, nei laimės. Negalį būti taikos ir teisingumo, nesugrąžinus nepriklausomybės visoms Centro ir Rytų Europos tautoms ir neapjungus Vokietijos. Kongreso rezoliucija baigiama: "Komunistinio pavojaus akyvaizdoje NEI patvirtina savo tikėjimą laisvės idealui, kuris vienas tegali pavergtoms tautoms sugrąžinti viltį ir džiaugsmą."

(E) **"Pax Romana"** (Pasaulio katalikų studentų organizacijos) vyresniųjų šakos (MIIC) 10 metų jubiliejaus kogresas įvyko Romoje balandžio mėn. | Lietuvių ateitininkų sendraugių sąjungą kongrese atstovavo delegacija kurią sudarė vysk. V. Padolskis (garbės pirmininkas), min. E. Turauskas (pirmininkas), prel. V. Tulaba (vicepirmininkas), kun. Dr. V. Balčiūnas ir prof. Dr. Zenonas Ivinskis (nariai). Kongresas užtruko visą savaitę. Jo bendra tema buvo: Šviesuoliai besiformuojančioje pasaulinėje bendruomenėje. Kongreso dalyviai buvo priimti Popiežiaus Pijaus XII specialioje audijencijoje.

JUNGT. AMERIKOS VALST.

(E) Meceno kun. J. Prunskio globojamam **dainos ir giesmės konkursui** buvo pristatyti 22 kūriniai. Jury komisijai pirmininkavo prof. Vladas Jakubėnas. Viso premijoms buvo skirta 500 dolerių. Už pasaulietiško pobūdžio dainą premija buvo paskirta dainai vyrų chorui, vardu "Šilainė" (kun. Bruno Markaitis). Prisiųstų religinių giesmių tarpe jury komisija nerado nei vienos, kuri būtų tikusi vienitelei premijai. Tad pusė sumos (125 dol.) paskirta kūriniui "Mišių giesmės" (Juozas Gaubas), 75 dol. buvo paskirti Br. Markaičio giesmei "Eik kentėk" ir 50 dol. Juozo Strolios kūirniui "Marija".

PRANCŪZIJA

(E) **Prancūzijoje priskaitoma virš 1000 lietuvių,** registruotų PLB-nėje. Jų tarpe yra 772 suaugę ir 263 vaikai. Nuo pereitų metų vasario 1 d. iki š. m. kovo 1 d. išemigravo 47 asmenys. Kaip aiškėja iš PLB Prancūzijos krašto valdybos apyskaitos, veikia 13 apylinkių. Šiais metais atsikūrė Strasburgo apylinkė. Svarbiausiu bendruomenės uždaviniu laikomas lietuvybės išlaikymas. Buvo ruošiami susirinkimai lietuvybės išlaikymo temomis, įsigyta patefonas, lietuviškų plokštelių, panaudota visos tautinės ir tikybinės šventės savitarpiniam draugavimui ir tautinių papročių puoselėjimui. Įkurta kultūriniai židiniai, Savo krašto pažinimui bei lietuvių kalbos puoselėjimui 60-čiai šeimų užsakyta vaikų laikraštis "Eglutė".

Laiskai Redakcijai

Gerbiamam "Tėviškės Aidų" Redaktoriui atviras laiškas.

Tamstos redaguojamuose "Tėviškės Aiduose" Nr. 22, A.L.B. Melbourno Apyl. Valdyba kvietė visus dalyvauti "Birželio mėn. 13 d." minėjime - koncerte. Jau eilė metų kaip šiuos mūsų tautos skaudžius įvykius minime. Iki šiol tragiškųjų įvykių data buvo žymima Birželio 14 — faktiškoji įvykių pradžia. Vyresnieji, kuriems asmeniškai šią tautos tragediją teko pergyventi, tą dieną dar gerai prisimena. Tad kodėl gi šiais metais minimų įvykių data pasikeitė?

Tokie netikslumai, ypač mūsų jaunimui, sudaro įspūdį, kad vyresnieji jau pradeda primiršti, palyginti, dar pirštu pasiekiamą savo tautos tragišką istorinę praeitį. Tas pat pažymėtina dėl minėjime dalyvavusių svečių — australų pavardžių iškraipymo. "The Herald" š. m. birželio mėn. 15 d. tilpusioje žinutėje, o taip pat ir minėjimo programoje parašyta kad Baltų ruošiamame Prahran Town-Hall mitinge kalbės senatorius J. G. Gorton, gi "T.A." rašo — kalbės senatorius J. G. Gordon.

Ar nereikėtų daugiau akylumo, kad spaudoje faktai nebūtų iškraipomi?

Reiškiu pagarbą: **L. Barkus**

ATSIŲSTA PAMINĖTI

"Žibintas", ..Anglijos lietuvių religinės kultūros žurnalas Nr. 3. Įdomus, įvairus ir puikiai iliustruotas 32 puslapių žurnalaas. Gaunamas pas p. N. Butkūną, Melbourne parapijos knygų kioske..

"Ateitis", katalikiškojo jaunimo žurnalas, leidžiamas Amerikoje, labai sumaniai redaguojamas, gausiai iliustruotas paliečiantis daug aktualių jaunimo klausimų. Gaunama pas visus Australijos lietuvius kapelionus ir parapijų kioskuose.

"Moteris" Nr. 2 labai skoningas, didelio formato leidinys nušviečiantis svarbiausius moters gyvenimo klausimus ir vaizduojantis lietuvės moters gyvenimą bei kūrybą. Išeina kas trys mėnesiai ir gaunamas pas kapelionus, specialius platintojus ir spaudos kioskuose.

"Širdies Gelmė", Bruno Markaitis, 146 pusl., vienas moderniškiausių jaunųjų lietuvių mąstytojų veikalų. Gyvas, patrauklus ir naujas žodis atskleidžia dabarties žmogaus širdies gelmę ir atspėja jo paslaptis. Gaunama pas Tėvą St. Gaidelis, St. Marys presbytery, North Sydney, 264 Miller st. Kaina 2 dol., Australijoje 1 svaras.

Jauniesiems Skaitytojams

BRANGUS MELBOURNO JAUNIME!

"Užtrauksime naują giesmę broliai, kurią jaunimas tespras!"

Šie mūsų dainiaus poeto Maironio žodžiai lai atveria mūsų jaunas širdis ir skatina mūsų jaunimą į besikuriantį jaunimo chorą. Puoselėdami lietuvišką dainą ir giesmę, turėsime progos vienas kitą geriau pažinti bei pamilti.

Atminkite lietuviška daina yra visų gražiausia. Tik per dainą išlaikysime savo lietuvišką charakterį ir pajusime kas mes esame ir ko iš mūsų laukia mūsų tėveliai.

Kiekvienas jaunuolis, jaunuolė, turėtų jausti pareigą savo tėvų kraštui ir nepakęsti svetimoje aplinkoje, kuri į mus taip smarkiai veikia.

Mes norėtume, kad mūsų choras apjungtų visą Melbourno jaunimą bei organizacijas.

Ateityje tikimės sudaryti tautinį jaunimo ansamblį, kuris tikrai turėtų šviesti visiems Australijos lietuviams, kaip gyvas mūsų tautos židinys.

Todėl mielas jaunime! mes kviečiame jus į jaunimo chorą, kuris suteiks mums lietuviškos dvasios ir suartins mus glaudesniam bendradarbavimui kovoje už Lietuvos laisvę.

Melbourno Jaunimo Choro Valdyba

ŠVENTŲJŲ NUOTIKIAI

Maždau prieš 400 metų Aviloje, Ispanijos mieste gyveno mergaitė, vardu Teresė. Ji buvo septynių metų ir labai mėgo skaityti knygas. Komikų tuo metu nebuvo. Ką ji perskaitydavo ji norėjo viską taip padaryti, kaip buvo knygoje parašyta. Teresė turėjo 11 brolių ir seserų, bet iš visų labiausiai jai patiko Rodrigezas. Teresė su Rodrigezu dažnai skaitydavo abu kartu vieną knygą. Labiausiai jiems patiko kankinių aprašymai, kuriuose buvo labai daug paveiksliukų apie kankinamus kriščionis. Kankinių aprašymų knyga buvo labai stora ir sunki. Labiausiai juos stebino paveikslas Šv. Lauryno, kurį nedori pagonys gyvą kepė didelėje keptuvėje ant ugnies. Taip pat labai žavėjo Šv. Sebastijono mirtis, kuris buvo pririštas prie medžio ir pagonys į jį šaudė nuodingomis strėlėmis.

Vieną dieną Teresė ir Rodrigezas pasitiesę ant grindų storą kankinių aprašymų knygą abu užgulę skaitė. Teresė ir sako savo broliukui Rodrigezui: "Aš norėčiau, kad mes abu būtume kankiniai. Mes tada eitume tiesiog į dangų ir mums nereikėtų laukti kol mes pasensime?"

"Jeigu nori būti kankiniu, reikia kad būtumei užmuštas dėl tikėjimo", paaiškino Rodrigezas, "mūsų čia niekas neužmuš, nes visi aplinkui yra krikščionys", Jis atsivertė paveikslą, kurs vaizdavo liūtą draskantį krikščionis Romos amfiteatre minia džiaugiantis ir linksminantis.

"Jeigu mes tik pasiektume Maroko, tai ten maurai mums tuojaus nukirstų galvas", kalbėjo Teresė, "nes maurai labai nekenčia kiščionių". "O, tai labai toli i pėščiomis sunku nueiti", sakė Rodrigezas, kurs bevelijo pasilikti name ir skaityti storą kankinių aprašymų knygą.

"Gerai, ar tu eitum, jeigu aš eičiau,"? paklausė Teresė. "Aš manau aš irgi turėčiau eiti" atsakė Rodrigezas, kurs nenorėjo, kad Teresė būtų kankinė ir pirmoji nueitų į dangų.

Taigi po pietų, kada šiltoje Ispanijoje visi eina pasilsėti Teresė pasišaukė Rodrigezą ir jam sako: "Eikš čia, Rodrigezai, paskubėk, kol tarnaitė dar negrįžo iš virtuvės". Ir jie abu išbėgo iš vaikų kambario, perbėgo per kiemą ir pasileido tekini bėgti dulkėtu vieškeliu. Jie skubėjo vieškeliu ir skubėjo vis atsigrįždami, ar jų kas neatsiveja. Rodrigezas pavargo ir pradėjo vilkti žeme kojas. Tai sukėlė tiek daug dulkių, kad jos lindo jiems į akis ir nosį ir Rodrigezas pradėjo čiaudėti. Rodrigezas jau nebenorėjo daugiau eiti į Maroko, bet Teresė sakė, kad ji dar nepavargusi ir jis nenorėjo, kad Teresė viena būtų kankinė ir viena nueitų į dangų. Todėl jis sukaupė visas savo jėgas ir sekė paskui Teresę ir vilkdamas keliu kojas kėlė debesis dulkių, bet visgi ėjo į Maroko mirti kankiniu.

(Bus daugiau)

Sekantį kartą šiame nuotikyje bus pasakojama, kas atsitiko, kai tarnaitė užlipusi į vaikų kambarį nerado Teresės ir Rodrigezo ir kaip ji išsigandusi pasakė mamai ir kaip dėdė Juan surado Teresę ir Rodrigezą.

Pagal Joan Windham, Six O,Clock Saint.

Tegul tavo ausys netiki viskuo, ką girdi (Phaedrus)

Žmogus slypi širdyje, ne galvoje.

Aukščiausias žmogaus gėris yra jo vidaus aiškumas (Stifter).

Galvok apie viską ką tu darai. Tu rašai savo istoriją į auksinę amžinybės knygą. Nesustok veikęs. (Kleist)

LIEPOS MĖN. VARŽYBOS

Mokiniams iki 12 metų: Išspalvokite šį piešinį kreida ar pieštukais.

(Pabaiga 31.7.57)

Mokiniams virš 12 metų: Išspalvokite šį piešinį ir aprašykite paveikslą; arba parašykite, ką jūs žinote apie Fatimos stebuklą.

Dovanos: 1 vieta **10/;** 2 - **7/6;** 3 - **5/.**

Vardas ir pavardė ....

....

Adresas ....

....

.... Amžius ....

Iškirpti ir siųsti šiuo adresu: **"Teta Rūta", 21 Balmoral ave., East Brunswick, Vic.**

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbourne

Kapelionas kun. Pr. Vaseris, 116 Cecil st., Williamstown, Vic. Tel. MU6066.

MAIRONIO MIRTIES 25 m. SUKAKTIES MINĖJIMAS

įvyks liepos 28 d. — sekmadienį, tuoj po pamaldų didžiojoj parapijos salėj. Minėjimą ruošia Melbourno lietuviškasis jaunimas. Turtinga programa su Maironio poezija, dainomis, ir inscenizacija t.t. Visi kviečiami dalyvauti.

Minėjimas įvyksta vėliau, negu buvo skelbta anksčiau dėl techniškų kliučių — buvo užimta salė.

PRANEŠIMAS

Š.M. liepos mėn. 14 d. sekmad. 4,30 val. p.p. Melbourno Katalikų Moterų D-ja rengia

SEKMADIENIO POPIETĘ

Parapijos namuose 18 Henry st. Kensington.

Programoje:

1. Dr. Kauno Mediciniški patarimai moterims.

2. Lietuviškų žagarėlių kepimas. Pademonstruos patyrusios šeimininkės.

Kviečiamos visos lietuvės moterys ir mergaitės. Ypatingai jaunosios nepraleiskite geros progos įsigyti praktinių patarimų.

NEWCASTLE

Newcastlio ir apylinkės lietuviams sekančios pamaldos bus laikomos sekmadienį, liepos 14 dieną, 11 val. ir 45 min. šv. Lauryno bažnyčioje, Brodmedove.

Išpažinčių bus klausoma ukrainiečių pamaldų metu, pradedant nuo 11 val.

Tuoj po pamaldų susirinkimas ir pasitarimas įvairiais parapijos reikalais ten pat parapijos salėje.

Sydney

Liepos mėn. 7 d. lietuviškos pamaldos Bankstowne St. Brendan's bažnyčioje 10 val. 45 min.

PASKUBĖKITE SU AUKOMIS

Paskubėkit paruošti ir peduoti savo rūbų, avalinės ar piniginę auką Vokietijoj esantiems lietuviams paremti.

Aukas perduoti Camperdowne p. A. Ničajui, p. J. Bernotavičiui, p. A. Adomėnui, arba man asmeniškai lankant lietuvių koloniją.

Šis vajus numatoma užbaigti birželio mėnesy, taip kad pasiųstus rūbus gautų dar prieš Kalėdas.

Kun. P. Butkus

VIEŠA PADĖKA

Ponas Leonas Vasiliūnas, gyv. Adelaidėje, kuris sunkiai sirgo, buvo du kartus operuotas ir ligoninėje išbuvęs 7 savaites, beto jo žmona žuvo eismo nelaimėje reiškia viešą padėką šiais žodžiais:

Ypatinga padėka Adelaidės lietuvių kapelionui, kun. dr. P. Jatuliui, kurs mane lankė ligoninėje ir globojo mano 10 metų sūnų. Širdinga padėka ponams Užubaliams, kurie mano ligos metu prigiaudė mano sūnų ir mane lankė ligoninėje. Dėkoju širdingai p. dr. Mikužiui, kuris mane lankė ligoninėje ir savo patarimais bei nurodymais stiprino mane sunkioje ligoje. Ypatingą padėka Adelaidės savaitgalio mokyklos vedėjui p. Stakcnickui, kuris mane nuolataos lankė ligoninėje. Širdinga padėka p. advokatui Čibirui, kuris man labai daug padėjo esant ligoninėje ir iš jos išėjus. Didelė padėka Adelaidės Moterų Draugijai, o ypatingai p. Garbaliauskienei. Nuoširdžiai dėkoju p. Žiliams, kurie mane lankė ir rėmė materialiai. Taip pat širdingai dėkoju mane lankiusiems ligoninėje p.p. Grigaliūnienei, Čėsnai, P. Daugėlai, V. Pačiukaičiui, Žiedavičiui, Č. Pečiukaičiui, p. Karazai, M.Y. Pobkei, J. Džiaugiui, ir visiems, kurie kokiu nors būdu man padėjo sunkios ligos ir skaudžios nelaimės metu.

Leonas Vasiliūnas

Printed by W lliamstown Chronicle, 8 Parker st., Vic. — Published by Rev. Father J. Kungys, as President of Lithuanian Catholic Federal Committee, 115 Rupert st. West Footscray, W 12, Vic. Phone — MW 6484

ADELAIDĖ

Lietuviams Pamaldos sekmadienį (liepos 7 d.) 9 val. ryto Albert Parke ir **10,30 v.** Adelaidėje.

Kas dar neužpildė "Šventadienio Balso" užsakymo lapelių, prašom juos užpildyti. Kitaip, laikraštėlio siuntinėjimas bus nutrauktas. Tokie Paštų Valdybos nuostatai.

Pakrikštytos: Regina ir Irena Rupinskaitės (dvynukės), Jono ir Vingros Šilingaitės Rupinskų dukterys (1957.6.22, Šv. Pr. Ksavero Katedrpje, Adelaidėje).

Moterystės Ryšiais Sujungti: Robertas Antanaitis ir Johanna Antoinetta Marija Frencken (1957.....22, šv. Patriko bažnyčioje, Adelaide).

Mirė (po auto katastrofos, 1957.6.23): **Uršulė Dubuiskienė,** 61 metų amžiaus, kilusi iš Kauno. Jos vyrui, vairavusiam mašiną kuri atsitrenkė į stulpą Magill Rd. nužuta porh šonkaulių, bet jis iš ligoninės jau išėjo ir baigia sveikti namuose.

Laidotuvės Centenial Park kapinėse įvyko po Gedulingų šv. Mišių šv. Patriko bažnyčioje, Adelaidėje, trečiadienį, birželio 26 d.

Liko vyras Juozas, duktė Elena ir sūnūs: Jonas ir Kazys

Amžiną Atilsį Duok Jos Vėlei, Viešpatie!

MELBOURNE

ATSISVEIKINO SU KEPALAITE

Visai netikėtai ir nelauktai teko patirti, kad p. Elena Kepalaitė, su p.p. Rimais (p-nės Kepalaitės sesute ir švogeriu)- š.m. liepos mėn. 12 d. iš Sydney išvyksta į Kanadą. Melbourne parapijos kapeliono buvo suruošta atsisveikinimo vakarienė parapijos namuose. Atsisveikinimo žodį tarė Melbourne lietuvių kapelionas kun. P. Vaseris, Bendruomenės pirmininkas p. A. Grigaitis, Melbourne parapijos mokyklos vardu p. B. Zumeris ir p. Raudys. Kalbėtojai išreiškė apgailestavimą, kad dar viena kultūrininkė palieka Australijos lietuvius. Panelė Kepalaitė, su savo išraiškos šokio koncertais apkeliavusi didžiuosius Australijos centrus, plačiai paskleidė netik savo aukšto lygio šokio meną, kurį Australijos meno kritikai, kad ir paskutinį kartą Sydney spaudoje labai gerai įvertino, bet bet išgarsino ir lietuvių vardą, nes ji koncertavo kaip lietuvaitė. P-nė Kepalaitė kurį laikh buvo Melbourne parapijos mokyklos mokytoją, paruošdama vaikus įvairių švenčių meniniams pasirodymams. Ponas Zumeris parapijos mokyklos mokytojų vardu p-lei Kepalaitei įteikė dovanėlę, J. Končiaus naujai išleista knygą apie lietuviškus kryžius.

E. Kepalaitė, vykdama į Kanadą, tikisi ir ten nenuleisti rankų, bet pasirodyti Kanados scenoje su savais išraiškos šokiais, kurių repertuarh ji dar paskutinėmis dienomis praturtino, paruošdama įdomų šokį, susidraugavusi su viena šiuo metu Australijoje gastraliuojančia inde šokėja. Gaila, mums, šio šokio jau neteks pamatyti. P-lei Kepalaitei linkime laimingos kelionės ir sekmės išraiškos šokio mene.

k.p.

MELBOURNIŠIKIAI VISI Į MENO ŠVENTĘ

Menas turi didelės reikšmės žmogaus gyvenime. Jis kelia mūsų dvasią, žadina kilnius jausmus. Ypač mums, gyvenantiems tremtinių dienas, jis reikšmingas. Menas yra gaiva, lyg rytmetinė rasa augmenijai. Šių metų liepos mėnesio 7 d. (sekmadienį) 6 val. vak. Chopino koncertų salėje, Melbourne rengiamas įspūdingas dainos, Muzikos ir išraiškos šokio koncertas. Programa labai įvairi ir įdomi. Iš Adelaidės atvyksta solistė G. Vasiliauskienė, mums gerai pažįstama iš ankstyvesnių koncertų Melbourne ir sužavėjusi savo sultingu balsu atliekamomis dainomis. Dalyvauja taip pat ir pianistė D. Oldham iš Adelaidės. Išraiškos šokėjos Emilija ir Julija Kesminaitės, jau keletą kartų gražiai pasirodžiusios scenoje, atskleis nuostabų išraiškos judėsių pasaulį. Melbourno Dainos Mylėtojų Sambūrio Choras nukels mus Lietuvon, į žaliasias girias, į nuostabaus grožio, brangias lankas, į gimtinės laukus ir išreikš mūsų kenčiančios tėvynės ilgesį bei siekimus laisvėn. Koncerto programą konferuoja A. Karazijienė. Socialinės Moterų Draugijos bufetė galės kiekvienas pasistiprinti ir atsigaivinti.

Šio koncerto pelnas skiriamas mūsų žymiausio dailininko Konstantino Čiurlionies reprodukcijų veikalui išleisti. Svetimieji jį labai vertina, daug apie jį rašo. Padėkite ir mums patiems išleisti veikalą apie didįjį mūsų dailės kūrėją ateidami į koncertą. Dvigubai pasitarnausite menui.

(K)

Sydnejaus Lietuviu Namai

LAIŠKAI REDAKCIJAI

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ NAMAI

Moto "Vienybėje galybė"

Išsibarstę po visą pasaulį lietuviai, kaip tos bitės, rūpestingai ir pamažu tai vienur, tai kitur stato savo bendruomenės namus. Sukruto ir Sydnėjaus lietuviai ir dar kaip! Per trumpą laiką surinkta virš 6000 svarų! Drąsuoliai, pasiryžėliai, aukodami savo laiką nekartą turėjo išgirsti nemaža nepagrįstų priekaištų. Bet jie tylėdami vykdė ir vykdo savo garbingą darbą. Ligi šiol Sydnėjaus Bendrų lietuviškų namų statybos reikalams rinkėjai surinko £4400. Didžiausias šio darbo iniciatorius ir daugiausia aukų surinkęs bene bus ponas Saudargas su p. Grosu. Gi Bankstowno rinkėjai, turėdami tik 700 gyventojų (Bankstowno apylinkėje gyv. lietuvių) sugebėjo ne tik kad su rinkti porą tūkstančių svarų, bet sugebėjo tuos pinigus gražiai pelningai investuoti.

Taigi Sydnėjuje vyksta realūs darbai — statomi gražūs nauji mūriniai lietuvių namai, viename gražiausių Sydnėjaus priemiesčių — Bankstowne.

Negalima nieko primesti ir Sydnėjaus Apylinkės Bendrų Lietuviškų Namų Statybos Tarybai. Tiesa, jie to nesugebėjo padaryti, ką įstengė Bankstownas, bet už tokią gražią pinigų sumą, surinkta per tokį trumpą laiką, reikia pasakyti tik ačiu. Tik gero norėdama, Sydnėjaus Liet. Taryba, surado ir užpirko Sydn. priemiestyje, (pasakysiu nelabai gerame!) Redforne gana erdvius namus su kėdėmis už £9000. Sąlygoms pasikeitus teko nuo jų atsisakyti, "nes naujas savininkas Vadin trastee" jau nori £10.000 — svarų ir nebeduoda senų kėdžių (£300 — svarų vertės).

Ir pasakysiu, kad gerai! Lai tas "trastee" pasilaiko savo senas kėdes ir 80 metų senumo mūriniukus, matomai lipdytus dar konviktų laikais, nes jie lopyti ir jiems jokia finansinė įmonė jokios paskolos niekad neduos; o jei pavyktų gauti paskolą tai tik nemažiau 10% metinių palukanų!

Reikia pasakyti, kad Redfornas nuo seno garsus padugnių elementų, kaip aboridžinų gyvenvietė. Čia, vakare nesirodyk, nes būsi apiplėštas ir apmštas. Ir štai šitame užkampyje Liet. Namų Taryba pasirinko vietą būsimiems Sydn. Lietuvių Bendriems Namams, kur vakarais turėtu rinktis mūsų visuomenė, o sekmadieniais rinktųsi moksleiviai!

Redferno iš tolo kratosi kiekvienas padorus australas, o Sydn. Liet. N. Taryba turi norą, jei ne tenpat, tai kur nors netoli nuo Redforno namų. Švaryjį jaunimą įliedinti į juodą, purviną aplinką.

Dar kartą sakau gerai, kad likimas nutraukė šią sutartį, gerai, kad atsisakyta nuo Redferno.

Brangus Sydnėjaus Lietuviai įsigyti namus Sydnėjuje neįmanoma, nes jie bus mums perbrangūs, arba kaip Redforno atvėjis — netinkame rajone.

Jei jau šie Redforno namai kainuoja £10.000 tai ką jau bekalbėti apie namus geresnėje Sydnėjaus vietoje. Tas pats bus ir kitur, kad ir sakysime Broadway. Vėl atsiras koks kabliukas ir vėl tik bereikalingos išlaidos. Nupirkti namas dar neviskas. Surinktų £4400 —svarų neužteks, gi lietuvio pasiutęs charakteris: "neduosiu sako ir gana jei darai "Red forniškęs" klaidas" Noroms nenoroms teks ieškoti pinigo svetur. Teks užtraukti paskolą. Prileiskime, kad Sydn. Liet. Namų Taryba, nesiskaitydama su visuomenės pageidavimu turėti vienus namus gražiame Bankstowne, užperka namus, kur nors arčiau Redforno. Sakykime, kad jų kaina geresnėje gatvėje £20.000. Negaudami daugiau iš lietuvių pinigų, turės užtraukti askolą, mažiausiai £15.000 ar £10.000 svarų. Paskola metams iš 10% sudarys £1000 — arba £1500 svarų, gi pridėjus metinį ratų mokėjimą (jei 10 metų tai kitas tūkstantis!) plius visokių mokesčių ir pan. gaunasi graži 3000 svarų suma! Kyla klausimas kas tuos 3 tūkstančius per metus sumokės? Iš patyrimo galiu pasakyti, kad tai bus sunki problema. Nei namų eksploatacija, nei nuoma už būsimą bufetą bazuotis negalima, nes įsigyjus namus netinkamoje vietoje mažai kas rinksis ir todėl eksplotacija šių namų 3000 metinės skolos, padengti neįstengs. Tad visa finansinė namų našta savaime suprantama guls ant akcininkų pečių. Kas daugiau turės įnašų, daugiau turės ir panešti!

Tai tik prielaida! Jokių namų pačiame Sydnėjuje penkių — dešimties mylių spinduliu įsigyti nepavyks, nes jie bus neįkandomi.

Apie tai mes tik galime pasvajoti. Žinoma, kiekvienas norėtu turėti mūrinuką Sydnėjuje, kaip Estų Klubas. Estų namai tikrai gražūs ir pačiame Sydnėjuje ir kas svarbiausia "Klubo" teisėmis. Kaikada būtų galima "nuplauti monotoniškas darbo dieneles bičiulių tarpe. Būtų tikrai džiūgu! Visa tik nelaimė, kad tokių kaip Estų Klubas namų įsigyti neįstengsime (jų kaina šiandieną £50.000 — 60.000). O prieš 25 — 30 metų pasiturintieji estai įsigyję Australijoje po vištų farmą atliekamas šimtines, nieko nerizikuodami investavo į saugų biznį — "Klubą".

Mūsų sąlygos skiriasi nuo estų. Išvargę, be skatiko prie sielos, praradę pasitikėjimą vieni kitais ir nesiskaitydami su jokiu autoritetu, mes iš visokių D.P. stovyklų prieš 8-9 metus beveik nuogi suplaukėm Australijon.

Niekas tais laikais nieko neturėjo, nieko ir duoti negalėjo. Ir bendrų Liet. Namų Sydnėjuje klausimas tada visiškai neegzistavo. Ir tik įsikūrę, atsigavę, įsigyję po namuką, po automobiliuką, pradėjome pamažu judinti Bendrųjų Lietuviškų Namų statybos klausymą. Ir Sydnėjus ir Cabramatta ir Bankstownas panoro įsigyti po vieną namą.

Vieni surinko £4400 — vis neranda tinkamų namų ir be jokios naudos didelius pinigus laiko banke, kiti kaip Cabramatta, visiškai atsisake nuo namų statybos ir remia Sydnėjaus namus, o Bankstowno Apylinkės gyventojai surinko pinigų ir juos gražiai investavo į murinių namų statybon. Tikrai malonu, kad ir vėl atgija pasitikėjimas vienų kitais ir autoriteto gerbimas! Tik reikia būti daugiau konsolidotiems, vieningiems. Už gražias pastangas ir darbus esame ak dėkingi. Jei jau taip išeina, kad Sydnėjuje įsigyti namus sunku ir veik neįmanoma, tad būkime tiek padorūs ir vieningi ištiesdami pagalbos ranką Bankstowno namams.

Visą turimą kapitalą, kuris be reikalo guli banke ir visą savo energiją siulau nukrepti ten kur be skolų, be ratų mokėjimo, be neįkandomų paskolų pačių lietuvių, bet nekonviktų jau gerokai įpusėjo paaugti gražūs namai. Šiuos namus pašventino lietuvis kunigas, juos stato lietuviai mūrininkai, lietuvio inžinieriaus priežiūroje. Šiuos gi namus pagaliau palaimino be kunigo ir lietuviškų organizacijų atstovai įmūrindami po simbolinę plytą. Iniciatorių dėka ir pasirižėlių kaip p. Ramanauskas, Zaremba, Švedas ir kt. Bendrų Sydnėjaus Lietuvių Namų statyba tiek pasistumėjo, kad greitu laiku sienų murijimo darbai bus užbaigti. Bankstowne statomi visų lietuvių nuoširdūs namai ne "church Hall". Šie namai tikrai apjungs mus lietuvius be religijos ir politinio skirtumo. Jie apjungs ir jaunimą ir senimą.

Nelaikykime be naudos mūsų visų suaukotų bendruomenės namams Sydnėjuje £4400. Investuokime juos į statomus Bankstowne namus. Tais pinigais galibe be jokių sunkumų užbaigti namų statybą, o dar pirkus, parduodamus šale du sklypus, įkursime krepšinio, teniso aikštes. Čia sekmadieniais ir mūsų- sportininkams ir mokiniams ir jų tėveliams ir svečiams bus tikrai daug vietos.

Užtikrinu, kad norintiems praleisti laiką prie stikliuko taip pat bus sudarytos galimybės. Lai nenusimena tie, kurie labai jau gailisi tų "Klubo" teisių.

Bendri Visų Namai Sydnėjuje jau auga ir išaugs. Mūsų visų pareiga, kuo greičiau juos pastatyti. Šie namai yra vos 5 min. nuo geležinkelio stoties. Jiems gautas leidimas statyti juose bus leista ir susirinkti ir pašokti ir pasilinksminti padoriai ir kulturingai. Greitasis elektrinis traukinis iš "Redforno" per 30 min. parveš į savuosius namelius.

Atvykime pasidžiaugti augančiais namais, įsitikinkime jų grožiu ir dydžiu. Investavę £4400 įsigysime ir naujas kėdes ir visą inventorių. Ir viskas bus be skolų! Akcininkams nereikės nešti finansinės naštos ant savo pečių!

Esu tikras, kad sveikas protas, pasitikėjimas ir respektas kitiems darbams padarys savo. Esu tikras, kad Vasario 16 d. šventę, jei nebūsimais tai ateinančiais metais švesime Bankstowne Lietuvių Namuose.

Su gilia pagarba **A. Cininas**
Karių Sąjungos "Kamovė"
Sydn. Skyriaus Pirmininkas

VLIKo III-ji Sesija JAV

Aptarta eilė svarbių laisvinimo klausimų. — Naujas VLIKO Prezidiumo, Vykdomosios Tarybos, Tautos Fondo Valdybos ir Kontrolės Komisijos sąstatas. — Nustatytos gairės ateities darbams.

Trečioji VLIKo sesija įvyko 1957 m. gegužės 31 ir birželio 1 — 2 dienomis, New Yorke, MsAlpin viešbutyje.

Sesijoje dalyvavo atstovai nuo visų devynių VLIKą sudarančių grupių, jų pavaduotojai ir svečiai. Viso sesijos buvo penki posėdžiai.

Atidaromajam ir užbaigiamajam posėdžiui pirmininkavo J. Matulionis, VLIKo pirmininkas, Prof. J. Kaminsko protarpiais pavadojamas. Antrams posėdžiui pirmininkavo Rapolas Skipitis; trečiajam — J. Stiklioris; ketvirtajam— prof. B. Vitkus; penktam — Antanas Juknevičius. Sesijos sekretorius buvo H. Blazas.

VLIKo sesiją atidarė pirmininkas J. Matulionis. Po jo atidaromosios kalbos pasveikino žodį į susirinkusius tarė Birutė Bilevičiūtė, kuri pereitą rudenį buvo Švedijoje pasišalinusi nuo Sovietų laivo, o dabar yra atvykusi į JAV.

Visas pirmas posėdis buvo paskirtas pranešimams, kuriuos pradėjo VLIKo prezidiumo pranešimu pirmininkas J. Matulionis. Apie valandą trukęs pranešimas apėmė svarbiuosius **VLIKo darbus,** pasikeitusias politines sąlygas, vis naujas pastangas Lietuvos laisvinimo problemą pajudinti tarptautinėse institucijose, VLIKui bendradarbiaujant su Lietuvos diplomatais, su ALTu, LLK ir kitomis institucijomis. Pranešimas apėmė padėtį pavergtoje Lietuvoje, tremtinius Sibire, VLIKo informacijų įtaką krašte, Sovietų ofenzyvą prieš VLIKą pavergtame krašte ir gen. Michailovo pamfletuose laisvajame pasaulyje; VLIKo pastangas konsoliduoti visas lietuviškas politines ir visuomenines jėgas, ir suderinti vientisai kovai prieš Lietuvos okupantą; Lietuvos laisvinimo akcijos laisvame pasaulyje organizavimą, o taip pat laisvajam pasauliui skirtų ELTOS informacijų svetimomis kalbomis išplėtimą.

A. Devenienė, Vykd. Tarybos p.e., pranešė apie **VT ir jos įstaigų darbus Europoje,** pažymėdama, kad per 1956 metus VT tarnautojų skaičius dėl emigracijos ir vykdyto taupumo žymiai sumažėjo, bet kad dėl to VT veiklos sritys ir darbų apimtis netik nebuvo susiaurinti, bet pilnai išlaikyti ir dar praplėsti. Jos pranešimas pavaizdavo VT veikla politinėj srityje Lietuvos interesus ginant ir kovojant prieš sovietų melus; Sovietų pastangas terorizuoti VT narius ir jos įstaigų tarnautojus šmeižiančiais lapeliais ir net veiksmais; apie kontaktus su laisvų valstybių institucijomis, apie veiklą Baltų taryboje ir kitus atliktus darbus, išplaukiančius iš VT paskirties. Ypatingas dėmesys buvo kreipiamas į informacijas laisvajam pasauliui ir į pavergtą kraštą. Jei Sovietai pradedant nuo 1956 m. gruodžio mėnesio taip smarkiai pradėjo pulti VLIKą, jog Vykd. Tarybą ir juose dirbančius asmenis, tai parodo, kad VLIKo informacija į pavergtą Lietuvą pasiekia tikslą ir daro ten įtakos. Tai patvirtina, kad VLIKo ir jo institucijų dirbamas darbas nenueina veltui.

M. Brakas Vakarų Sienų Komisijos vardu pranešė, kad komisija jau yra gavusi užsakytas studijas, daugiausia **Vakarų Lietuvos etnografiniais klausimais,** moksliška pagrindą Lietuvos žemėms vakaruose nustatyti.

Dr. A. Trimakas pranešė apie **Lietuvos Rytinių Sienų komisijos veiklą,** o taip pat kartu padarė pranešimą Santykiu su Lenkais Tirti komisijos vardu.

Be to pranešimus padaro J. Audėnas, Lietuvos Atstatymo Komisijos pirmininkas, V. Sidzikauskas, lietuvių delegacijos prie Pavergtųjų Tautų seimo pirmininkas, min. K. Škirpa ir dr. Krivickas

NEUŽMIRŠKITE ATVYKTI Į TRADICINĮ

MELBOURNO SPAUDOS BALIU

kuris įvyks š.m. liepos mėn. 5 d. (penktadienį)

RICHMOND TOWN HALL

Gros puiki kapela. Bufete užkandžiai su svaig. išgėrimais. Pradžia 8 val. — pabaiga 2 val. **Įėjimas tik 12/6.** Bilietus galima užsisakyti iš anksto pas bibliotekos vedėją p. Geštartą telefonu UY 4452 — p. Vaserį

K.F. Skyr. Valdyba

Siuntiniai I Uzsieni

ODRA

NAUJAS ADRESAS

6 ELIZABETH STEET, MELBOURNE C. 1

(prie Imigracijos Departamento)

Telefonai: MF — 6178, po darbo valandų JJ — 2630.

Iš Anglijos siuntiniai siunčiami į : Rusiją, Ukraina, Baltgudiją, Lietuvą, Latviją, Estiją, paprastu ir oro paštu. Sumažintos kainos 1957 m. Prekių pavyzdžiai mūsų įstaigoje, kuriuos galite kiekvienu metu pasirinkti. Prašykite kainoraščių.

Darbo valandos: Nuo 9 ryto — 6 po pietų.
Šeštadieniais nuo 8.30 ryto — 1 po pietų

klausimas tada visiškai neegzistavo. Ir tik įsikūrę, atsigavę, įsigyję po namuką, po automobiliuką, pradėjome pamažu judinti Bendrųjų Lietuviškų Namų statybos klausymą. Ir Sydnėjus ir Cabramatta ir Bankstownas panoro įsigyti po vieną namą.

Vieni surinko £4400 — vis neranda tinkamų namų ir be jokios naudos didelius pinigus laiko banke, kiti kaip Cabramatta, visiškai atsisake nuo namų statybos ir remia Sydnėjaus namus, o Bankstowno Apylinkės gyventojai surinko pinigų ir juos gražiai investavo į murinių namų statybon. Tikrai malonu, kad ir vėl atgija pasitikėjimas vienų kitais ir autoriteto gerbimas! Tik reikia būti daugiau konsolidotiems, vieningiems. Už gražias pastangas ir darbus esame ak dėkingi. Jei jau taip išeina, kad Sydnėjuje įsigyti namus sunku ir veik neįmanoma, tad būkime tiek padorūs ir vieningi ištiesdami pagalbos ranką Bankstowno namams.

Visą turimą kapitalą, kuris be reikalo guli banke ir visą savo energiją siulau nukrepti ten kur be skolų, be ratų mokėjimo, be neįkandomų paskolų pačių lietuvių, bet nekonviktų jau gerokai įpusėjo paaugti gražūs namai. Šiuos namus pašventino lietuvis kunigas, juos stato lietuviai mūrininkai, lietuvio inžinieriaus priežiūroje. Šiuos gi namus pagaliau palaimino be kunigo ir lietuviškų organizacijų atstovai įmūrindami po simbolinę plytą. Iniciatorių dėka ir pasirižėlių kaip p. Ramanauskas, Zaremba, Švedas ir kt. Bendrų Sydnėjaus Lietuvių Namų statyba tiek pasistumėjo, kad greitu laiku sienų murijimo darbai bus užbaigti. Bankstowne statomi visų lietuvių nuoširdūs namai ne "church Hall". Šie namai tikrai apjungs mus lietuvius be religijos ir politinio skirtumo. Jie apjungs ir jaunimą ir senimą.

Nelaikykime be naudos mūsų visų suaukotų bendruomenės namams Sydnėjuje £4400. Investuokime juos į statomus Bankstowne namus. Tais pinigais galibe be jokių sunkumų užbaigti namų statybą, o dar pirkus, parduodamus šale du sklypus, įkursime krepšinio, teniso aikštes. Čia sekmadieniais ir mūsų- sportininkams ir mokiniams ir jų tėveliams ir svečiams bus tikrai daug vietos.

Užtikrinu, kad norintiems praleisti laiką prie stikliuko taip pat bus sudarytos galimybės. Lai nenusimena tie, kurie labai jau gailisi tų "Klubo" teisių.

Bendri Visų Namai Sydnėjuje jau auga ir išaugs. Mūsų visų pareiga, kuo greičiau juos pastatyti. Šie namai yra vos 5 min. nuo geležinkelio stoties. Jiems gautas leidimas statyti juose bus leista ir susirinkti ir pašokti ir pasilinksminti padoriai ir kulturingai. Greitasis elektrinis traukinis iš "Redforno" per 30 min. parveš į savuosius namelius.

Atvykime pasidžiaugti augančiais namais, įsitikinkime jų grožiu ir dydžiu. Investavę £4400 įsigysime ir naujas kėdes ir visą inventorių. Ir viskas bus be skolų! Akcininkams nereikės nešti finansinės naštos ant savo pečių!

Esu tikras, kad sveikas protas, pasitikėjimas ir respektas kitiems darbams padarys savo. Esu tikras, kad Vasario 16 d. šventę, jei nebūsimais tai ateinančiais metais švesime Bankstowne Lietuvių Namuose.

Su gilia pagarba **A. Cininas**
Karių Sąjungos "Kamovė"
Sydn. Skyriaus Pirmininkas

SMULKUS SKELBIMAI

● **PAIESKOJIMAI**

Jieškomas STIKLIUS PIJUS, Liepalotų kaimo, Būbelių valsčiaus. Jieško dėdė, gyvenantis Chicagoj. Rašyti: V. Kalvaitis, 2 Jordan St., Clayton, Melbourne, Vic.

Stasys Karazija ieško GIMUKO BIELIŪNO, gyvenančio Melbourne. Atsiliepti arba kas pažysta jį pranešti: St. Karazija, 53 Gover st., N.T. Adelaide, S.A.

Pajieškomas BRONIUS VASCEGA. Yra žinių iš Lietuvos. Rašyti: A. Laukaitienė, 70 Powell St., Yarraville, Vic.

● **IVAIRUS**

Parduodama rašomoji mašinėlė su lietuvišku šriftu. Kaina £30. Teiraudis Tėviškės Aidų administracijoje, 18 Henry St., Kensigton, Vic.

"Tėv. Aidų" Redakcijoje yra laiškas iš Amerikos p. Mykoliui Šutui.

Oldenburgo (Vokietijoj) Lietuvių Gimnazijos 1947 metų abiturientai prašomi **skubiai** atsiliepti antrašu: Vanda Sm.taitė, 7350 Chalfonte, Detroit 38, Mich. U.S.A.

COSMOS TRADING Co.

(Savininkas A. VAITIEKŪNAS)

GAVOME LEIDIMĄ SIŲSTI LIETUVON JŪSŲ PAČIŲ SUPAKUOTUS SIUNTINIUS.

● **Siuntinius prašau prisiųsti arba pristatyti mūsų adresu. Įpakavimą atliekame patys.**

● **Jūsų supirkių prekių siuntinio svoris padidintas iki 22lb. Persiuntimo išlaidos tos pačios.**

● **Apmuituojame vietoje ir pilnai apdraudžiame.**

● **Prie siuntinio nebūtina pridėti prekių kainų kvitus.**

● **Adresatas gauna siuntinį per 2½-3 mėnesius, nieko neprimokėdamas.**

Laukiame Jūsų su siuntiniais bet kuriuo laiku (Taip pat vakarais ir šeštadieniais):

2 SCHOFIELD ST., ESSENDON, VIC.

(važiuoti iš Elizabeth st., Essendon tramvajum iki 44 sustojimo Glass street).

Taip pat

300 LITTLE COLLINS STREET, MELBOURNE C. 1.

Tel: Central 1270

(Telefonu naudotis: pasukti Y — atsiliepus centrinei prašyti **1270**)

Val: — 11 ryto — 6 vakaro;

Šeštadieniais: — 9 ryto — 1 p.p.

SKYRIAI SYDNĖJUJE:

(1) A. MAURAGIS, 18 Crinan st., Hurlstone Park, N.S.W.

Darbo dienomis ir šeštadieniais nuo 10 ryto iki 6 val. vakaro. Sekmadieniais nuo 3 iki 5 val. vakaro. Po darbo valandų: 82 Victoria ave., Picnic Point NSW

(2) J. STATKUS, "Rūta" Delicatessen, 92 Broomfield st., Cabramatta, N.S.W. Tel: UB3498.

Valandos: 7 val. ryto iki 7 val. vakaro, 7 dienas.

Laivas išplaukia 15 liepos — ir siuntiniai pasieks adresatus spalių pabaioje.

Siunčiame iš Londono sandėlių SIUNTINIUS LIETUVON, Pabaltijin, Sibiran ir t.t. Atstovaujame seną ir prityrusią persiuntimo bendrovę HASKOBA LTD., Londone

TEKSTILĖ ● VAISTAI
ĮVAIRENYBĖS

Mūsų pakietėliai pilnai apdrausti, apmuituoti. Adresatas gauna per 6-8 savaites nieko neprimokėdamas.

Siunčiame kainaraščius ir patariame prekių ir vaistų pasirinkime.